

PROVE
YOU
GRADUATED
FROM KU!



KU
KASETSART
UNIVERSITY

หนังสือเผยแพร่ผลงานพิธีพระราชทานปริญญาบัตร
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ.2559

C L A S S O F
2016

บทเพลงพระราชนิพนธ์ เกษตรศาสตร์

ทำนอง: พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช

คำร้อง: ศ.ดร.ประเสริฐ ณ นคร

เขียวธงจี
ก่อเกิดโมตรี สามัคคีมั่น
สถานเรียนเกษตรนั้น
เราผูกพันบูชา
เขียวนาป่าไผ่
แผ่นดินถิ่นไทย ไผ่บุลย์หนักหนา
เพราะไทยผลิตคำ
ทุกแหล่งฟ้า หล้าอ้อมเอม
(ญ) แม่เหน้อยกาย ใจสำราญ
เสร็จกิจการงาน เกษตรเกษม
(ช) ล้วนปรีเปรม นำวิชา
สร้างชาติ สร้างคน รวมแรงรวมใจ
จะจงรัก จอมจิกริน
อีกแดนแผ่นดิน กำกิบเก็บผล
พระคุณเกษตรล้ำ
รักเปี่ยมกัน ดวงจิตเอย

เพลงพระราชนิพนธ์ เกษตรศาสตร์

เป็นเพลงพระราชนิพนธ์ที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช
พระราชทานให้เป็นเพลงประจำมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
เมื่อวันที่ 17 ธันวาคม พ.ศ. 2509



SCAN ME NOW
เพื่อฟังเพลงพระราชนิพนธ์ เกษตรศาสตร์

KNOWLEDGE OF THE LAND

ศาสตร์แห่งแผ่นดิน

“ศาสตร์แห่งแผ่นดิน” วลีสั้น ๆ
ที่ชาวเกษตรศาสตร์ได้รับการปลูกฝังไว้ในสายเลือด
ตั้งแต่วันแรกที่ก้าวเข้ามาเป็นนิสิตในรั้วสีเขียวแห่งนี้
ไม่ว่าจะอยู่ในห้องเรียนหรือร่วมทำกิจกรรมใด ต่างก็ได้รับการบ่มเพาะทีละนิดทีละน้อย
ให้มีหัวใจสำนึกรักในแผ่นดิน เข้าใจและเห็นคุณค่าของตนเอง และผู้อื่น

โดยมุ่งหวังว่าเมื่อนิสิตสำเร็จการศึกษาจากพื้นที่แห่งนี้ไปแล้ว
จะได้เป็นบุคคลที่มีหัวใจรักที่จะพัฒนาแผ่นดินไทย
ด้วยศาสตร์แขนงต่าง ๆ ที่ร่ำเรียนมา ไม่ว่าบัณฑิตนั้นจะอยู่ในบริบทหน้าที่ใดก็ตาม

ขอจงมีความสุขที่ได้แบ่งปันสิ่งดี ๆ แก่สังคม



KU
KASETSART
UNIVERSITY





พระบรมราชาวาท
งานพิธีพระราชทานปริญญาบัตร
ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
ณ หอประชุมมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
วันพฤหัสบดีที่ 18 กรกฎาคม 2517

ข้าพเจ้าและพระราชินีมีความยินดี ที่ได้มาร่วมในพิธีมอบปริญญาบัตรของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์อีกวาระหนึ่ง และได้ทราบรายงานว่ากิจการของมหาวิทยาลัยดำเนินมาด้วยดี มีผู้สำเร็จการศึกษาเพิ่มมากขึ้นเป็นทวีคูณ

วิชาการที่จัดสอนในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ กล่าวโดยส่วนรวมทั้งหมดเป็นวิชาการสำหรับพัฒนาส่งเสริมการประกอบอาชีพความเป็นอยู่และเศรษฐกิจทั่วไปโดยตรง บัณฑิตของมหาวิทยาลัยนี้ จึงเป็นความหวังของประเทศและของประชาชนทุกคน ที่จะป็นกำลังสำคัญในการสร้างสรรค์ความมั่นคงและเศรษฐกิจของชาติ ท่านทั้งหลายจึงควรจะได้ทราบตระหนักถึงข้อนี้ และควรที่จะสำนึกเป็นหน้าที่ที่จะกำหนดงานให้เกิดประโยชน์แก่ส่วนรวมโดยสมบูรณ์

การพัฒนาประเทศจำเป็นต้องทำตามลำดับขั้น ต้องสร้างพื้นฐาน คือ ความพอมีพอกินพอใช้ของประชาชนส่วนใหญ่เป็นเบื้องต้นก่อน โดยใช้วิธีการและใช้อุปกรณ์ที่ประหยัด แต่ถูกต้องตามหลักวิชา เมื่อได้พื้นฐานมั่นคงพร้อมพอควรและปฏิบัติได้แล้ว จึงค่อยสร้างค่อยเสริมความเจริญและฐานะเศรษฐกิจขั้นที่สูงขึ้นโดยลำดับต่อไป หากมุ่งแต่จะทุ่มเทสร้างความเจริญ ยกเศรษฐกิจขึ้นให้รวดเร็วแต่ประการเดียว โดยไม่แผนปฏิบัติการสัมพันธ์กับสภาวะของประเทศและของประชาชนโดยสอดคล้องด้วย ก็จะเกิดความไม่สมดุลในเรื่องต่าง ๆ ขึ้น ซึ่งอาจกลายเป็นความยุ่งยากเลวได้ในที่สุด ดังเห็นได้ที่อารยประเทศหลายประเทศกำลังประสบปัญหาทางเศรษฐกิจอย่างรุนแรงอยู่ในเวลานี้

บัณฑิตทั้งปวงจึงควรจะได้คิดพิจารณาอย่างละเอียดถี่ถ้วนแก่และหนักแน่นให้เห็นถึงหลักการและวิธีการอันถูกอันควรที่จะปฏิบัติงานของตน ในเบื้องหน้าเพื่อช่วยให้เศรษฐกิจของชาติและการครองชีพของประชาชนดำเนินไปด้วยดี

ขออวยพรแก่ทุก ๆ คน ให้เป็นผู้มีกำลังกายกำลังใจเข้มแข็ง มีความคิดความเห็นถูกต้อง มีปัญญาลาดรอบรู้ในเหตุ ในผล ในวิธีปฏิบัติ สามารถประกอบกิจของตนของชาติให้บรรลุผลเลิศ และให้ประสบความสำเร็จในชีวิตงานทั้งกับ หุ

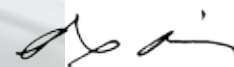
MESSAGE FROM CHAIRMAN OF KASETSART UNIVERSITY COUNCIL

การเรียนการสอนในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
กล่าวโดยส่วนรวม เป็นวิชาการครอบคลุม
ทุกศาสตร์แห่งแผ่นดิน

เพื่อส่งเสริมประกอบอาชีพความเป็นอยู่และ
เศรษฐกิจทั่วไปโดยตรงตามหลักของเศรษฐกิจพอเพียง
ของในหลวง บัณฑิตของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
ในช่วงที่ศึกษาเล่าเรียนเปรียบเสมือนหัวใจของ
มหาวิทยาลัยฯ ที่บ่มเพาะความรู้ ความสามารถ
ให้กล้าแกร่งที่จะออกสู่โลกแห่งความเป็นจริงและเมื่อ
จบการศึกษาแล้วเป็นหัวใจของประเทศชาติในการทำงาน
เป็นความหวังของประเทศและเป็นประชาชนที่มีคุณภาพ
พร้อมทั้งเป็นกำลังสำคัญในการสร้างสรรค์ความ
มั่นคงของเศรษฐกิจของชาติซึ่งบัณฑิตในแบบฉบับของ
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ควรตระหนักในข้อนี้และควร
สำนึกเป็นหน้าที่ที่จะทำตนทำงานให้เกิดประโยชน์
แก่สังคมและประเทศชาติในส่วนรวมโดยสมบูรณ์

พื้นฐานของการพัฒนาประเทศคือต้องสร้าง
ความพอมีพอกินพอใช้เป็นเบื้องต้นก่อน บัณฑิตของ
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์อาจช่วยใช้วิชาการ
เพื่อให้ได้พื้นฐานที่มั่นคงและสามารถปฏิบัติได้
ค่อยสร้าง ค่อยเสริมความเจริญให้แก่ท้องถิ่น
ตามลำดับ ทั้งนี้ต้องสอดคล้องกับแผนปฏิบัติการ
ของประเทศและของประชาชน เพื่อความสมดุล
ในเรื่องต่าง ๆ ด้วย

ขออวยพรให้บัณฑิตทุกคนมีกำลังใจ กำลังกาย
อันเข้มแข็ง มีปัญญา อดทนรอบรู้ สามารถประกอบกิจ
ของตนและของชาติให้บรรลุผลสำเร็จในชีวิตต่อไป **KU**



(องศาสตราจารย์โรจน์ อัมพพิทักษ์)
นายกสภามหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ คนที่ 28

MESSAGE FROM KU PRESIDENT

เดือนแห่งผลสำเร็จจากความขยันหมั่นเพียรเวียนมาบรรจบกันอีกครั้งวันนี้ไม่เพียงแต่เป็นวันที่บัณฑิตทั้งหลายจะแซมชิ้นสดใส แต่ยังมีบุคคลผู้ยิ่งใหญ่เบื้องหลังความสำเร็จซุ่มซึ้นหัวใจยิ่งกว่านั้นได้แก่บิดามารดา ครูบาอาจารย์ทั้งหลายที่ต่างก็ยินดีไปกับท่านในพิธีพระราชทานปริญญาบัตรแก่บัณฑิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ในฐานะรักษาการแทนอธิการบดี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ขอแสดงความยินดีกับบัณฑิตใหม่ทุกคนในทุก ๆ ระดับปริญญา สำหรับบัณฑิตที่กำลังก้าวออกจากมหาวิทยาลัย เพื่อไปเรียนรู้ชีวิตจริงในโลกภายนอก ผมขอให้ทุกท่านระลึกอยู่เสมอว่า บัณฑิตทุกคนได้แบกความเป็นลูกคนตรีไว้กับตัวอยู่เสมอ มิใช่เพื่อไอ้อวดใด ๆ แต่เพื่อระลึกว่าท่านทั้งหลายจะประพฤติปฏิบัติตน ทำงาน สร้างความเจริญก้าวหน้าให้ประเทศชาติบนพื้นฐานของการสำนึกดี สร้างสรรค์ ดังเช่นอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย (Identity of Kasetsart University) ประกอบไปด้วย 4 เรื่องหลัก นั่นคือ สำนึกดี (Integrity) ไม่ว่าจะอยู่ที่ไหนบนใด พื้นที่ใดบนโลกนี้ ขอให้บัณฑิตทั้งหลายมีจิตใจที่ตั้งงาม ซื่อสัตย์ สุจริต มีคุณธรรมจริยธรรม รักในวิชาชีพ ต้องรู้จักพัฒนาในพื้นที่ที่บัณฑิตไปอยู่ ดังเช่นรักในความเป็นเกษตรศาสตร์ ข้อถัดมาคือ มุ่งมั่น (Determination) ผมเชื่อว่าสิ่งนี้เป็นสิ่งที่บัณฑิตมีติดตัว รวมไปถึงมีความตั้งใจวิริยะอุตสาหะ ทำงานเพื่อให้สำเร็จดังเป้าหมาย มิใช่เพียงเพื่อให้งานจบลงไปวันต่อวัน อยางที่สาม สร้างสรรค์ (Knowledge Creation) บัณฑิตต้องรู้จักสร้างมูลค่าและคุณค่า ใฝ่รู้ สิ่งนี้เป็นสิ่งสำคัญในโลกยุคปัจจุบัน สิ่งที่เราได้ปลูกฝังตลอดระยะเวลาที่อยู่

ภายในรั้วบนแห่งนี้ ได้มอบพาให้บัณฑิตรู้จักประยุกต์ปรับใช้ บูรณาการสิ่งต่าง ๆ รอบตัว ทั้งในด้านการใช้ชีวิตและการทำงานให้เกิดสิ่งที่ดีกว่าเดิม และอย่างสุดท้าย สามัคคี (Unity) ด้วยระบบการอยู่กันเป็นรุ่น การทำกิจกรรม ทำงานร่วมกัน ไม่ว่าจะงานคณะ งานชมรม หรืองานมหาลัย สิ่งเหล่านี้หล่อหลอมให้บัณฑิตทุกคนเข้าใจคำว่า สามัคคีอย่างลึกซึ้ง ผมมีความหวังเป็นอย่างยิ่งว่า กิจกรรมเหล่านี้จะเพิ่มความแข็งแกร่งกล้าหาญ และมีน้ำใจ ยามเมื่อต้องออกไปทำงานร่วมกับบุคคลอื่น ๆ ในสังคม เพื่อพิสูจน์ให้บุคคลภายนอกได้เห็นถึงศักยภาพของลูกคนนกรักรุกคน

ผมดีใจที่ได้เห็นบัณฑิตในปัจจุบัน มีความขยันที่จะเรียนรู้ในศาสตร์ด้านใหม่ ๆ รู้จักประยุกต์และสร้างสรรค์ แต่กระนั้นก็อยากให้บัณฑิตเติบโตก้าวหน้าโดยไม่ลืมความเป็นเกษตรศาสตร์ ดังเช่นเอกลักษณ์ที่ว่า มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มุ่งสร้างศาสตร์แห่งแผ่นดิน เพื่อความกินดีอยู่ดีของชาติ หวังว่าบัณฑิตทั้งหลายจะรักในแผ่นดินที่ให้ชีวิต ให้น้ำให้ข้าว ให้ถิ่นที่อยู่อาศัย เข้าถึงชุมชน ช่วยเหลือสังคม ด้วยกำลังกายกำลังใจที่มี ขอให้ภูมิใจที่เป็นบัณฑิตภายใต้คำว่าเกษตรศาสตร์นี้ เพราะท่านคือกูดน้อย ๆ ของมหาลัยที่จะไปเติบโตสร้างเรื่องราวดี ๆ ให้สังคมได้มีความสุขต่อไป **KU**

(ดร.จงรัก วัชรินทร์รัตน์)

รักษาการแทนอธิการบดี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์



ชื่ออย่างเป็นทางการของหนังสือเล่มนี้ คือ หนังสือเผยแพร่ในงานพิธีพระราชทานปริญญาบัตร ซึ่งทางมหาวิทยาลัยมีการจัดทำขึ้นเป็นประจำทุกปี โดยแต่ละปีมีการนำเสนอที่แตกต่างกันไป และในปีล่าสุดนี้ก็ได้มีการปรับเปลี่ยนครั้งใหม่ (และครั้งใหญ่) เน้นให้บัณฑิตเข้าถึงเนื้อหาได้ง่ายขึ้น สนุกขึ้น เช่นเดียวกับรูปแบบของหนังสือ ที่มีการปรับให้ทันสมัยและสดใสมากขึ้นในบรรจุกติที่ผ่านการออกแบบมาอย่างดี โดยเป็นความตั้งใจของทางมหาวิทยาลัยในการมอบให้เป็นของขวัญแก่บัณฑิต ผู้มีความมานะทุกคน ในวันจบการศึกษา

PROVE YOU GRADUATED FROM KU! เป็นประเด็นท้าทายให้บัณฑิตได้คิดว่า ในวันที่จะจบจาก ม.เกษตรฯ ออกไป คุณมีอะไรที่จะพิสูจน์บ้างใหม่ว่าคุณมีเลือดเกษตร และหลังจากนี้คุณพร้อมแค่ไหนกับการปฏิบัติตัวได้สมกับความเป็นบัณฑิต ม.เกษตรฯ


สำหรับเนื้อหาในหนังสือเล่มนี้แบ่งออกเป็น 2 ส่วนหลัก ๆ ส่วนแรก 72 THINGS EVERY KU STUDENT SHOULD KNOW BEFORE GRADUATION บอกเล่าเรื่องราวเกี่ยวกับมหาวิทยาลัยตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ผ่านเกร็ดน่ารู้ ทั้งที่เป็นข้อมูลที่น้อยคนจะรู้ และบางข้อมูลก็เป็นสิ่งที่บัณฑิตพบเจอในรั้วมหาวิทยาลัย ซึ่งแน่นอนว่าบัณฑิตหลายคนคงได้เคยสัมผัสไปพร้อมกับ

เรื่องราวเหล่านี้ นอกจากนั้นในส่วนแรกก็ยังมีหมวด KU IN MEMORIES นำเสนอความทรงจำในมหาวิทยาลัยผ่านภาพถ่ายที่เห็นแล้วคงได้คิดถึงวันเวลาดี ๆ กันแน่นอน

ก่อนจะปิดท้ายส่วนแรกด้วย MY KU & LIFE JOURNEY เป็นส่วนของกิจกรรมที่ให้นักศึกษาได้มีส่วนร่วม ออกแบบคล้ายเฟรนด์ชิพสมัยมัธยมฯ มีพื้นที่ให้เขียนความในใจ ทั้งจากอาจารย์ถึงบัณฑิต จากเพื่อนถึงเพื่อน รวมถึงพื้นที่สำหรับติดภาพถ่ายในวัยเรียน ซึ่งความพิเศษของหนังสือเล่มนี้คือ เราได้จัดให้หมวด MY KU & LIFE JOURNEY เป็นพื้นที่กิจกรรมที่เมื่อบัณฑิตเติมความทรงจำ เขียนบันทึก เปรียบร้อยแล้วบัณฑิตสามารถถ่ายภาพแล้วโพสต์ลงในเฟซบุ๊กของตนเอง หรือแฟนเพจ Prove You Graduated from KU โดยแฮชแท็ก #ProveYouGraduatedfromKU เพื่อลุ้นรางวัลตัวเครื่องมินิพร้อมที่ปัก สำหรับนำไปหาแรงบันดาลใจและประสบการณ์ก่อนก้าวเข้าสู่โลกของการทำงาน

และสำหรับส่วนที่ 2 นั้น เป็นเหมือนบทเรียนสุดท้ายที่มหาวิทยาลัยไม่ได้สอน เริ่มตั้งแต่ INTERVIEW ชวนศิษย์เก่าที่ประสบความสำเร็จในด้านต่าง ๆ มาบอกเล่าเส้นทางกว่าจะมาถึงวันนี้ได้ ให้เหล่าบัณฑิตได้เรียนรู้และเป็นแนวทางให้กับตนเอง ส่วนถัดมา LET YOUR NEW LIFE BEGIN เราได้คิดสรรบทความดี ๆ ในด้านต่าง ๆ ทั้งการหางาน มุมมองจากนายจ้าง และแนวทางการเรียนต่อ รวมไปถึงการดำเนินชีวิตบนพื้นฐานความชอบและความสุขในแบบของตนเอง เพื่อเป็นการแนะเส้นทางชีวิตเบื้องต้น ก่อนจะปิดท้ายด้วย NEVER STOP EXPLORING บัณฑิตยุคนี้จะไม่ถนัดหน้ากับต่าทำงานอย่างเดียว แต่ต้องบาลานซ์ชีวิตให้ดีด้วย ส่วนนี้จะมีแนะนำ 10 จุดหมายเด็ด ๆ ที่บัณฑิตจะได้ทั้งประสบการณ์มันส์ ๆ แรงบันดาลใจดี ๆ พร้อมค่าใช้จ่ายที่เอื้อถึงได้ไม่ยากนัก

สุดท้ายนี้ ทางมหาวิทยาลัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าบัณฑิตทั้งหลายจะได้รับทั้งความสุข แรงบันดาลใจ และประโยชน์จากของขวัญชิ้นพิเศษนี้ ที่ทางเราตั้งใจมอบให้ในวันที่พวกคุณสำเร็จการศึกษา **KU**

 Prove You Graduated from KU
#ProveYouGraduatedfromKU

PROVE YOU GRADUATED FROM KU!

หนังสือเผยแพร่งานพิธีพระราชทานปริญญาบัตร
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ. 2559

ABOUT KASETSART

[FRONT COVER]

10 PROVE YOURSELF
**72 THINGS EVERY
KU STUDENT SHOULD KNOW
BEFORE GRADUATION**

32 KU IN MEMORIES
**WE KEEP
THIS LOVE IN
PHOTOGRAPHS**

50 MY KU & LIFE JOURNEY
**JUST WRITE DOWN
YOUR OWN MEMORY**

YOUR INSPIRATION

[BACK COVER]

02 CONVERSATION WITH OUR FAMILY
**THE LAST
LESSONS**

20 LET YOUR NEW LIFE BEGIN
**- ALL YOUR NEED IS AMBITION
- YOUR NEXT STATION
- DON'T FORGET TO PLAY**

26 JUST GO SOMEWHERE
**NEVER STOP
EXPLORING**

72

**THINGS
EVERY KU STUDENT
SHOULD KNOW BEFORE
GRADUATION**

รู้จักกัน ดีแค่ไหน มาพิสูจน์กัน

เดบโตและใช้ชีวิตในนาม “ลูกนนทรี” มากี่หลายปี ไม่รู้ว่าเหล่านักคิดที่กำลังจะโยนบินออกไปใช้ชีวิตจริงในโลกอันกว้างใหญ่ จะรู้จักเรื่องราวของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์อันเป็นที่รักมากน้อยแค่ไหน บางเรื่องก็ชวนให้ยี้ดอกภูมิใจ บางเรื่องก็เรียกรอยยิ้มกว้าง ๆ บนใบหน้า แต่ที่แน่ ๆ นี่จะเป็น 72 เรื่องที่จะทำให้คุณได้ทวนรำลึกถึงวันเวลาดี ๆ ระหว่างที่สวมชุดนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์อันสง่างาม

1

วันสถาปนา มหาวิทยาลัย 2 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2486

ตรงกับรัชสมัยของพระบาทสมเด็จพระปรเมนทรมหาอานันทมหิดล รัชกาลที่ 8 เริ่มรับนิสิตรุ่นแรก เมื่อพ.ศ. 2484 โดยรับนิสิตเพียง 15 คน เป็นการต่อยอดจากวิทยาลัยเกษตรกรรมแม่โจ้ เข้าเรียนในคณะเกษตรศาสตร์ 4 คน และอีก 11 คน รับจากโรงเรียนป่าไม้แพร่เข้าเรียนในคณะวนศาสตร์



2

พระราชกรณียกิจสุดท้ายของ
อันเกล้ารัชกาลที่ 8
ณ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
คือทรงหว่านข้าวที่ทุ่งนาทดลอง
เมื่อวันที่ 5 มิถุนายน พ.ศ. 2489



20 • 11 • 2506 วันนันทรีทรงปลูก ดนตรีทรงโปรด



3 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ ทรงปลูกต้นนันทรีจำนวน 9 ต้น

บริเวณหน้าหอประชุม มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เมื่อวันที่ 29 พฤศจิกายน พ.ศ. 2506 โดยแบ่งเป็นฝั่งซ้ายของหอประชุม 5 ต้น และฝั่งขวา 4 ต้น หลังจากนั้น พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้ทรงดนตรีในหอประชุม ชาวเกษตรจึงถือวันที่ 29 พฤศจิกายนของทุกปีเป็นวันนันทรีทรงปลูก ดนตรีทรงโปรด สืบสานวันทรงดนตรี



4 ความภาคภูมิใจอย่างหนึ่ง ของภาควิชาพืชสวน

คือครั้งหนึ่ง พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ ได้เสด็จเยี่ยมชมแปลงทดลองและปฏิบัติการที่สวนนอก ซึ่งตั้งอยู่ที่ภาควิชาพืชกรรม (ปัจจุบันคือภาควิชาพืชสวน) ทั้งสองพระองค์มีความสนพระทัยในพื้นที่บริเวณนี้เป็นอย่างมาก ด้วยเป็นแหล่งทดลอง กระจายพันธุ์ไม้ รวมถึงมีระบบพ่นหมอกที่ทันสมัยและมีประสิทธิภาพมาก ในครั้งก่อน ว่ากันว่าพื้นที่แห่งนี้เป็นส่วนที่ร่มรื่น สวยงาม น่าเยี่ยมชมที่สุดในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์เลยทีเดียว

5 เศรษฐกิจพอเพียง เกิดขึ้นครั้งแรกที่นี่

โดยเป็นส่วนหนึ่งของพระบรมราโชวาทของ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เมื่อครั้งงานพิธีพระราชทานปริญญาบัตร พ.ศ. 2517

6

ศ.ดร.สมเด็จพระเจ้าลูกเธอ เจ้าฟ้าจุฬาภรณวลัยลักษณ์ อัครราชกุมารี

ทรงสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี
จากคณะวิทยาศาสตร์และอักษรศาสตร์
สาขาเคมี เกียรตินิยมอันดับ 1 และปริญญา
ดุษฎีบัณฑิต (สาขาเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ)
คณะประมง มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์



กรมมหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์

7 ชื่อเดิมของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์คือ กรมมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ก่อนที่ศาสตราจารย์จรัส สุนทรสิงห์ ผู้บุกเบิก
ก่อตั้งสถาบันการเรียนการสอนทางการเกษตร
ในประเทศไทยหลายแห่งและประธานคณะกรรมการ
ดำเนินการก่อตั้งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

8 คณะแรกตั้งของมหาวิทยาลัย มีด้วยกัน 4 คณะ

ได้แก่ คณะเกษตรศาสตร์ คณะวนศาสตร์
คณะการประมง และคณะสหกรณ์ (ต่อมาเปลี่ยนชื่อเป็น
คณะเศรษฐศาสตร์และบริหารธุรกิจ และแยกเป็น
คณะเศรษฐศาสตร์ และคณะบริหารธุรกิจตามลำดับ)
โดยในอดีตนั้น คณะเกษตรศาสตร์และคณะการประมง
ตั้งอยู่ที่เกษตรกลางบางเขน คณะวนศาสตร์ตั้งอยู่ที่
จังหวัดแพร่ ส่วนคณะสหกรณ์ตั้งอยู่ในพระนคร

9 สีประจำมหาวิทยาลัยคือ สีเขียวใบไม้



ซึ่งเป็นไปตามประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เมื่อ
วันที่ 13 กรกฎาคม พ.ศ.2552



10

สาม บูรพาจารย์

หรือสามเสือเกษตร
ผู้ให้กำเนิดมหาวิทยาลัย
เกษตรศาสตร์ คือ หลวง
สุวรรณวาจกกสิกิจ (ทองดี
เรศานนท์) หลวงอิงศรัทธาสีการ
(ศาสตราจารย์พิเศษอินทรี
จินทรสภิตย์) และพระช่วง
เกษตรศิลปการ (ช่วง ไฉยาจ-)

11

ตราประจำมหาวิทยาลัย

เป็นรูปวงกลม มีรูปพระพิรุณ
ทรงนาครอยู่ที่กลาง ล้อมรอบด้วย
กลีบบัวคว่ำและกลีบบัวหงายและ
มีข้อความว่า มหาวิทยาลัย
เกษตรศาสตร์ พ.ศ. ๒๔๘๖
ล้อมรอบเป็นชั้นนอกสุด



12

อธิการบดีคนแรกคือ หลวงสินธุสงครามชัย

หรือพลเรือเอกสินธุ์ กุลมณีนันท์ หนึ่งใน
คณะราษฎร เนื่องจากกรรมาธิการมหาวิทยาลัย
เกษตรศาสตร์ยังคงสังกัดกระทรวง
เกษตรธิการ ดังนั้นหลวงสินธุสงครามชัย
ซึ่งดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
เกษตรธิการในขณะนั้นจึงดำรงตำแหน่ง
เป็นอธิการบดีคนแรก



13

อาคารประจำมหาวิทยาลัยคือ หอประชุม มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

เป็นศิลปะไทยประยุกต์ลดรูป เรียกว่า จั่วสามมุข มีต้นแบบมาจากพระราชวัง
วินด์เซอร์ ประเทศอังกฤษ เพื่อใช้เป็นสถานที่รับพระราชทานปริญญาบัตร
ต่อมาได้มีการปรับปรุงเป็นครั้งคราว และมีการใช้งานอยู่อย่างสม่ำเสมอ
แต่ไม่ได้ใช้เป็นสถานที่รับพระราชทานปริญญาบัตรอีกต่อไป เนื่องจากมีความจุ
ไม่เพียงพอต่อจำนวนนิสิตที่เข้ารับพระราชทานปริญญาบัตร

มุ่งสร้าง
ศาสตร์แห่งแผ่นดิน
เพื่อความกินดีอยู่ดี
ของชาติ

14

คือเอกลักษณ์ประจำ
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

15

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
เป็นมหาวิทยาลัยที่มีพื้นที่
มากที่สุดในประเทศไทย

ประกอบด้วยมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ บางเขน กับอีก 3
วิทยาเขต ได้แก่ วิทยาเขตกำแพงแสน จ.นครปฐม วิทยาเขตศรีราชา
จ.ชลบุรี วิทยาเขตเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดสกลนคร จ.สกลนคร
สถานีวิจัยและสถานีฝึกนิสิตอีก 20 แห่งทั่วประเทศ

16

เพลงประจำมหาวิทยาลัยคือ
เพลงพระราชนิพนธ์เกษตรศาสตร์

ซึ่งพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวพระราชทาน เมื่อวันที่ 17
ธันวาคม พ.ศ. 2509 เป็น 1 ใน 3 เพลงประจำสถาบันที่เป็นเพลง
พระราชนิพนธ์ โดยมี ศ.ดร.ประเสริฐ ญ นคร เป็นผู้ประพันธ์คำร้อง
(ผู้ประพันธ์เนื้อร้องเพลงโกสัษฐัง ซึ่งเสียงของโกสัษฐังก็คือ
เสียงของโกกัที่เกษตรบางเขนนี่ละ) โดยเพลงประจำมหาวิทยาลัย
ของเรานั้น พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้ตรัสไว้ว่า “...เป็นเพลง
ที่อ่อนหวาน อ่อนหวานกว่า 2 เพลงนั้น แต่อ่อนหวาน นี้ไม่ได้
หมายความว่าไม่เข้มแข็ง...”





17

ต้นไม้ประจำมหาวิทยาลัย ต้นนนทรี

โดยมีการเลือกต้นไม้ประจำมหาวิทยาลัยจากต้นไม้ 4 ชนิด คือ ต้นทองกวาว ต้นราชพฤกษ์ ต้นพิกุล และต้นนนทรี ซึ่งเป็นต้นไม้ที่มีความแข็งแรง ทนแดดทนฝน เปรียบเสมือนนิสิตเกษตรที่เข้มแข็งอดทน ไม่กลัวต่อสิ่งใด ๆ



18

สะดือเกษตร

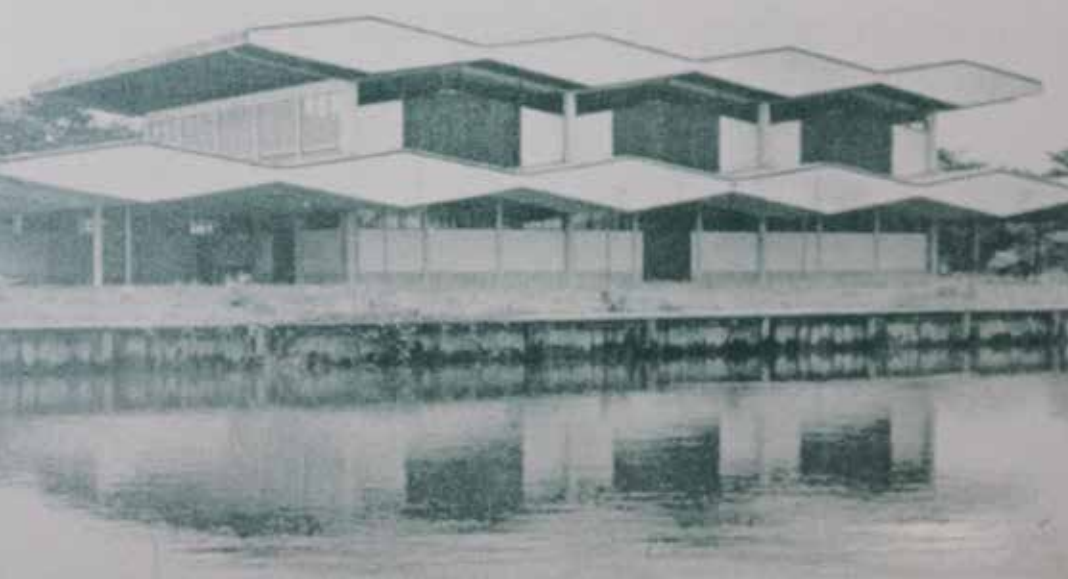
หรือพื้นที่ใจกลางมหาวิทยาลัยนั้น อยู่ที่บริเวณลานน้ำพุรูปปั้นพระพิรุณทรงนาค หน้าสำนักหอสมุด



19

แคปซูลเวลา

ฝังอยู่ที่ดินบริเวณรูปหล่อหยดน้ำ ใช้เก็บรักษาข้อมูลที่ได้คิดสรรสิ่งที่มีคุณค่าสำคัญในอดีต ปัจจุบัน ตลอดจนแผนงานและแนวคิดในอนาคตของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ซึ่งทุกฝ่ายได้มีส่วนร่วมโดยมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์กำหนดเปิดแคปซูล เมื่อครบรอบการสถาปนา 99 ปี ในวันที่ 2 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2585



20

หน้าอาคารเทพศาสตร์สถิตย์
เคยมีสระน้ำชื่อสระวจี

หน้าอาคารเทพศาสตร์สถิตย์ เคยมีสระน้ำชื่อสระวจี เป็นสระดินจุด หากใครทำผิดจะถูกนำมลงโทษที่สระวจีนี้ โดยจะอ่านอาญาแล้วลงโทษ โดยกำหนดเป็นแรงตบ เช่น 10 ตบ ต้องถูกตบลงสระ 10 ครั้ง โดยแต่ละครั้ง ต้องว่ายน้ำกลับมารับการตบให้ครบ ซึ่งแก้ที่จริงแล้วคนที่โดนตบจริง ๆ ล้วนเป็น นักว่ายน้ำน้ำแข็งสิน ทำไปเพื่อให้นักศึกษาคณะอื่น ๆ ไม่กล้าทำผิดเท่านั้นเอง



21 วิทยาเขต แสนกว้างขวาง

วิทยาเขตกำแพงแสนเป็นวิทยาเขตที่มีสนามกอล์ฟ สนามเบสบอล และโรงผลิตน้ำประปาเป็นของตัวเอง ส่วนวิทยาเขตเฉลิมพระเกียรติสกลนคร มีพื้นที่ป่าตั้งรังอนุรักษณ์ 1,000 ไร่ แถมยังมีระบบ GIS ติดตามการเจริญเติบโตของต้นไม้ซึ่งในปัจจุบัน ป่าอนุรักษณ์นั้นมีพันธุ์ไม้มากขึ้น และกำลังก้าวเข้าสู่การเป็น ป่าบุญจพรรณี รวมถึงมีอุทยานหนองหารเฉลิมพระเกียรติ ซึ่งเป็นอุทยานบัวที่มีขนาดใหญ่ถึง 700 ไร่เลยทีเดียว

22

บูมของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์อย่างเป็นทางการ
คือ AGGIE BOOM

23

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์เป็นมหาวิทยาลัยแรก
ที่มีธรรมนูญนิสิต ให้นิสิตปกครองกันเอง ด้วยระบบ
ประชาธิปไตยซึ่งยังคงใช้อยู่จนถึงปัจจุบัน โดยเป็น
รากฐานของสังคมประชาธิปไตยและการเคารพในสิทธิ
ของกันและกัน

24

ที่มาของวัฒนธรรม SOTUS เกิดจากการที่อาจารย์
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ในยุคแรก ๆ ส่วนใหญ่
จบการศึกษามาจากประเทศฟิลิปปินส์และสหรัฐอเมริกา

25

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์เป็นสถาบันการศึกษา
แห่งแรกของประเทศที่เปิดสอนทางด้านการศึกษา
เชิงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี



26

เสาธงรูปเมล็ดข้าวเปลือกคือสิ่งที่มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ทุกวิทยาเขตมีเหมือนกัน

27

**มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
ออกนอกระบบ
เมื่อวันที่ 18 กรกฎาคม 2558**

ซึ่งผลจากการออกนอกระบบเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐในครั้งนี้ ทำให้บัณฑิตได้รับผลประโยชน์มากมาย ไม่ว่าจะเป็นการจัดกาเรียนการสอนที่มีคุณภาพ เพราะมหาวิทยาลัยสามารถบริหารจัดการคณาจารย์ ให้มีประสิทธิภาพในการทำงานได้อย่างเต็มที่ แต่ยังคงยึดตามอุดมการณ์และรากเหง้าในการเป็นมหาวิทยาลัยชั้นนำด้านเกษตรในทุกมิติ



29

อาคารจักรฯ หรือในชื่อเต็มว่าอาคารจักรพันธ์เพ็ญศรี คืออาคารอนุเนกประสงค์ ซึ่งเคยเป็นศูนย์กีฬามาก่อน แต่ปัจจุบันใช้เป็นห้องประชุมอนุเนกประสงค์ ปฐมนิเทศ จนกระทั่งงานพิธีพระราชทานปริญญาบัตร

30

อาคารเทพศาสตร์สถิตย์ เป็นอาคารที่รวมชมรมหลายชมรมเข้าด้วยกัน ตั้งแต่ทำหนังสือยื่นทำหุ่นยนต์!

28

**รวมดาวกระจุกเป็นวงดนตรี
ลูกทุ่งระดับมหาวิทยาลัย
วงแรกของประเทศไทย**

เปิดตัวครั้งแรกเมื่อวันที่ 10 กันยายน พ.ศ. 2513 ที่หอประชุม มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ท่ามกลาง การต้อนรับของผู้ชมแน่นชนิดจนไม่มีที่ว่างแม้แต่ขอบเวที ด้วยลีลาการแสดงเฉพาะตัว มุกตลกที่มีไม่ขาด และความคิดสร้างสรรค์ ทำให้ได้เดินสายออกโทรทัศน์ และได้แสดงถวายต่อหน้าพระพักตร์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวในงานเปิดสวนอัมพร (ใหม่) ด้วย



31

คณะที่รับน้องหนักที่สุด ยาวนานที่สุดคือ คณะวนศาสตร์ และเป็นคณะที่หนุ่ม ๆ (และสาว ๆ) แข็งแรงมากเช่นกันแน่นอนว่าผ่านร้อนผ่านหนาวมาด้วยกันเยอะขนาดนี้ ทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างพี่น้องนั้นกลมเกลียวมาก ๆ เรียกได้ว่าน่าอิจฉาสุด ๆ



32

พูดถึงอาจารย์ที่มีสติกทุกคนรู้จัก คงต้องเป็น อ.ปัญญา เหล่าอนันต์ธนา เพราะท่านเหมือนเป็นคนเก็บความทรงจำของมหาวิทยาลัย ท่านจะถ่ายรูปทุกคนที่เรียกหรือ สวีสต์ท่าน แคมยังเป็นอาจารย์ที่ยิ้มแย้ม อารมณ์ดีเสมอ อาจารย์ถ่ายรูปเราไปที่รูปท่านจะลงในเฟซบุ๊กศูนย์ข่าวชุมชน ม.เกษตรศาสตร์ ใครที่ไม่เคยมีรูปตัวเองในซีรีส์ฟอว์ร์ของ อ.ปัญญา ต้องพิจารณาตัวเองกันแล้วละ



33

สร.3 มีลิปต์ 2 ตัวสำหรับอาจารย์ แต่ก็จะมีสติกใช้งานลิปต์อาจารย์เสมอ เชื่อว่าบางคนคงต้องเคยเจออาจารย์เชิญให้ออกนอกลิปต์ ยังจำความรู้สึกนั้นกันได้ใช่ไหมจะ?

34

โรงลิฟต์ ศร.4 เป็นสถานที่สุดโหด โดยเฉพาะก่อนเรียน 5 นาที เพราะคนจะเบียดกันขึ้นลิฟต์ จนครึ่งหนึ่งเคยมีนิสัยเวียนหัว แล้วอ้วกแตกตรงนั้นเลย เพราะวิ่งฝ่าฝูงชนไปห้องน้ำไม่ทัน!



35

หลังหอสมุดกลางมีบาร์ไวน์ หรือที่บางคนเรียกว่า บาร์ไวน์ ขายแพงมาก หากเทียบกับข้าวที่บาร์อื่นๆ ในมหาวิทยาลัย แต่มันยังขึ้นราคาอยู่บ่อยๆ แต่ด้วยความสะดวกและใกล้หอสมุด ไม่ต้องเดินไปไหนไกล ทำให้นิสัยยังต่อแถวกันกันจนไม่เคยเหลือ สมกับที่เรียกว่า บาร์ไวน์จริงๆ



36

โต๊ะที่ศร.1 ยังคงเป็นโต๊ะไม้แบบโบราณ จนกระทั่งทุกวันนี้ ถ้าใครลบขย้างลบแรงไปหน่อย โต๊ะก็จะโยกตั้งแถว เผลอ ๆ อาจโดนมองแรง

37

ได้ **ศร.4** หาปลั๊กมากกกก จนนิสัยต่างรู้กันว่าใครอยากชาร์จ โทรศัพท์ต้องเอาปลั๊ก 3 ตามาเองแล้วขอเชื่อมจากเสาที่มีปลั๊ก

38

เชื่อว่า**มีเด็กเกษตรบางคน** ที่เรียนมาจนจบแล้วก็ไม่เคยไป คณะประมง หรืออาจจะบังเอิญเคยผ่านไปตอนนั่งตะลิวสาย 3

39

ตำนานเห็นเต่าแล้วจะได้เกรด F ยังคงเป็นตำนานถึงปัจจุบัน ทั้งที่หลายคนได้ F โดยไม่เคยเห็นเต่า

40

ติกคณะมนุษยศาสตร์ติกใหม่ ชื่อ**ติกจุฬารณพีศาสติล** มองภายนอกอาจคิดว่าเป็นแค่ติกรรรมคา แต่ขอบอกว่าชั้นบนสุดนั้น ในส่วนของภาควิชาดนตรี เป็นห้องซ้อมดนตรีที่สามารถมองเห็น วิวรอบเมืองได้แบบ 360 องศา



LOVING WAY 41

มีตำนานว่าถ้า**หนุ่มสาวคูโหมงจักรยานผ่าน Loving Way** หรือกิวสนข้าง ๆ คณะเกษตร ตอนที่ยังคืนจะได้เป็นแฟนกัน...ใครมีโมเมนต์ นั้นบ้าง แสดงตัวหน่อย!

42

เกษตรกลางบางเขนนั้นอยู่ในไม่ไกลจากรถไฟฟ้า แต่ใช้เวลาเดินทางไปถึงรถไฟฟ้านานมาก เพราะต้องฝ่าด่านแยกมหาโหดรัชโยธินนั่นเอง

43

นิสิตสายวิทย์คงจะรู้จักดีศัพท์ของวิชา Gen Chem และ Org Chem กันดีว่าเป็นวิชาสุดโหดของภาคเคมี เวลาประกาศคะแนนจะติดไว้ตรงชอกแคบ ๆ ของตึก แล้วเด็กก็เบียดกันดู เราเรียกตึกนั้นว่า ตึกอภิมรณะ เพราะมีทั้งคนที่ยิ้มและร้องไห้เดินออกมา (ฮา)

44

Art of Living เป็นวิชาที่ทุกคนต้องเรียน (หรือเปล่า?) เป็นวิชาที่มีประโยชน์ต่อการใช้ชีวิตอย่างมาก ในยามต้องเข้าร่วมงานสังคม มีทั้งสอนเรื่องการแต่งตัว มารยาทบนโต๊ะอาหาร ช่วงที่เรียนนั้นจะมีจริตในการจับมีดจับส้อมมาก ๆ

45

เวลานั่งเรียนอยู่แล้วไฟดับ ให้เดาได้เลยว่ากระรอกมันวิ่งเข้าหม้อแปลงแน่ ๆ (กระรอกน้อยผู้นำสงสาร พลัสชีพเพื่อให้พวกเราได้พักบ้าง)



46

สวนเฉลิมพระเกียรติ 45 พรรษา สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ ภายใต้การดูแลของกรมส่งเสริมการเกษตร ตั้งอยู่ในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ที่นั่นมีพืชพรรณสมุนไพรมากมาย แถมยังมีแปลงนาข้าวเขียวขจีให้ได้สดชื่นกึ่งกลางเมืองเลยทีเดียว ใครไม่เคยไปถือว่าพลาดมาก ๆ

47

เกษตรฯ ศรีราชา มีรถตะลิว หรือรถตระเวนรอบมหาวิทยาลัย 2 คัน ซึ่งจะจับวนรอบมหาวิทยาลัยไปเรื่อย ๆ ตอนที่ต้องการจะไม่มา พอมาคืนเป็นตอนที่ไม่ต้องการแต่นั่งแล้วสบายใจ ฟังคนขับเปิดเพลงเพราะตามเทรนด์ตลอด บางคนนั่งวนรอบมหาวิทยาลัยเล่นเป็นการผ่อนคลายอีกแบบ

48

ทุกดีกรเรียนของเกษตรฯ ศรีราชา จะมีร้านไส้กรอกใต้ตึก แต่เด็ดสุดคงเป็นร้านใต้ตึก 17 เพราะแกวยาวตลอด อร่อยสุดหรือเปล่านั้นก็เหมือน ๆ กันหมด แต่ที่แกวยาวเพราะร้านนี้เป็นของคุณตาของคุณยายกว่าจะแจ่มจิ้มไส้กรอกใส่ถุงหรือกอนเงินไป 2 นาที ถ้าใครสนใจเพื่อเวลาไว้ก่อนก็ดีนะ

49

วิทยาเขตศรีราชาเป็นวิทยาเขตที่มีผู้ชายน้อยมาก เลยมีคำขวัญว่า ผู้ชายมีน้อยต้องใช้สอยอย่างประหยัด

วิทยาเขตศรีราชา

50

บรรยากาศดีมาก ทั้งตอนเช้าและเย็น เพราะอยู่ติดเขา ทำให้มีความเย็นสบายร่มรื่น และสดชื่นทุกครั้งที่ได้สัมผัส

51

นิสิตครึ่งหนึ่งของวิทยาเขตศรีราชา คือนิสิตคณะวิทยาการจัดการ ฟังดูยิ่งใหญ่มาก แต่นี่คือเรื่องจริง! เนื่องจากคณะนี้เป็นคณะที่ใหญ่ที่สุด มีสาขาแยกย่อยไปอีก 7 สาขา ได้แก่ สาขาการจัดการ สาขาการตลาด สาขาการบัญชีบริหาร สาขาการจัดการโลจิสติกส์ สาขารัฐกิจระหว่างประเทศ สาขาการเงินและการลงทุน และสาขาการจัดการโรงแรมและท่องเที่ยว

52

คำขวัญของนิสิตหญิง ที่วิทยาเขตศรีราชา คือ สวย ตึก และบักbin

53

ถ้าถามถึงคณะที่มีความเป็นลูกผู้ชายมากที่สุดของเกษตรฯ ศรีราชา คงหนีไม่พ้นคณะพาณิชยนาวินาชาชาติ ที่เขาฝึกให้คอยช่วยเหลือผู้อื่นอยู่เสมอ เห็นใครเดือดร้อนจะไม่เคยนิ่งดูเฉย รีบวิ่งเข้าไปช่วยเสมอ แถมบุคลิกภาพก็ดีเอามาก ๆ มีระเบียบวินัย ทั้งการเข้าแถว การยืน การนั่ง การเดิน การวิ่ง ถือว่าเป็นกลุ่มนิสิตที่เลอค่ากลุ่มหนึ่งจากวิทยาเขตนี้เลยจริง ๆ

54

ที่ตั้งของมหาวิทยาลัยอยู่ตรงกลางของความเจริญทั้งสองฝั่ง นั่นคือ ชาย-พัทยา วา-บางแสน แต่พื้นที่ที่เราอยู่ตรงกลางนั้นยังไม่เจริญ (ฮา) แต่ก็ถือเป็นข้อดีที่ทำให้เด็กเกษตรฯ ศรีราชา ตั้งใจเรียน ไม่สนใจกับสิ่งยั่วยุภายนอกมากเกินไป ใช้ชีวิตเรียบง่ายสบาย ๆ เหมือนอยู่ที่บ้าน

55

รับน้องของคณะวิศวกรรมศาสตร์ ศรีราชา มีความกลมเกลียวสุดแล้ว ทุกคนจะต้องมีการรวมตัวกันทำภารกิจด้วยกันเสมอ ทั้งร้องเพลงคณะ ขอลายเซ็นรูปพี่และเพื่อน แคมยังมีประเพณีวิ่งเกียร์ที่ใช้การวิ่งมาราธอนเพื่อแลกกับเกียร์ประจำรุ่นตัวเอง ถึงจะเหนื่อย แต่ทำให้คณะนี้หลอมรวมกันเป็นหนึ่งเดียวอย่างเห็นได้ชัด

56

วิทยาเขตศรีราชา มีลานอยู่ลานหนึ่งที่นิสิตเรียกชื่อกันจนไม่รู้อชื่อจริง คือ ลานเทเลทับบี้ เหตุที่โดนเรียกอย่างนั้น เป็นเพราะลักษณะทางกายภาพมีเนินและที่ลุ่มเหมือนกับลานในการดูเรื่องเทเลทับบี้นั่นเอง

57

สะพานดาวเป็นจุดชมวิวกี่สวยมากของวิทยาเขตศรีราชา และอาจจะเห็นคู่รักหลบอยู่ตามหลังต้นไม้ (ถึงขั้นเคยมียามขึ้นไปเฝ้าเลยทีเดียว)





วิทยาเขต กำแพงแสน

58

**วิทยาเขตกำแพงแสน มีการณรงค์ให้นิสิต
บันจิกรยาน** และใช้เส้นทางจิกรยาน แต่ในความเป็นจริง
มีทั้งการเดิน การบันจิกรยาน การใช้รถจิกรยานยนต์
และรถยนต์ ขับเคลื่อนไปที่เดียวอย่างพร้อมเพียงกัน
เป็นภาพการจราจรที่คับคั่ง แต่ก็ดำเนินไปอย่างมีระเบียบ

59

**หอพักในวิทยาเขตกำแพงแสน หน้าหอพักชายจะมีป้าย
เขียนว่า หอพักชาย นิสิตหญิงห้ามเข้า** แต่มักจะมีการลวน
ลามไปออกกลายเป็น หอพักชาย นิสิตหญิงห้ามเข้า (ฮา)

60

**พูดถึงคุณน้องสุนัภที่เกษตรฯ กำแพงแสน นิสิต
จะเดินไปไหนต้องเจียมตัวนะ** อย่าให้ห่าแน่แต่ตัวเดียว
เขียว มีฉะนั้นจะยกพวกมากันทั้งหมด นี่เป็นที่มา
ของคำว่าหมาหมู่!

61

ตลาดนัดยูคาจะมีทุกวันพุธ และทุกวันพุธฟ้าฝน
ก็จะโปรยปราย เรียกว่ายอมเปียกปอนกันได้เพื่อ
ความอร่อย

62

โรงอาหาร 1 ที่วิทยาเขตกำแพงแสน เรียกกว่า
สนามหลวง เพราะคนจะจี๊ะจี๊ะจอบมากมายน

63

**มีหนึ่งคณะของกำแพงแสน ที่เกิดจากการรวมกันของ
คณะสายวิทย์และสายศิลป์** คือ คณะศิลปศาสตร์และ
วิทยาศาสตร์ ซึ่งเรียนต่างกันสิ้นเชิง

64

**มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ กำแพงแสน มีผลไม้
กินฟรีตลอดปี** แล้วยแต่ความสามารถในการเก็บและ
หลบหลีกพื้ยามเพื่อสวัสดิภาพของตัวเอง

65

**ผลการประกวดธิดาเกษตรในทุก ๆ ปี ผู้ที่ได้รับรางวัลชนะเลิศ
ไม่ใช่ นิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ แต่เป็นน้อง ๆ มัธยม
จากโรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
วิทยาเขตกำแพงแสน**







วิทยาเขต เฉลิมพระเกียรติ จังหวัดสกลนคร

66

มก.อภส. มีป่าอนุรักษ์ประมาณ 1,000 ไร่ เป็นซูเปอร์มาร์เก็ตพื้นที่กัน ไว้หาเห็ดหลากหลายชนิด แคมยังมีไม้ดอกแดงให้สวยงาม ไปทำอาหารได้นะจ๊ะ

67

15 สิงหาคม พ.ศ. 2539 เป็นวันที่ได้รับพระราชทานนามจากพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ว่า มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดสกลนคร

68

ชื่อเดิมของ มก.อภส. คือ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตสกลนคร (ภูพานกาญจนาภิเษก)

69

มก.อภส. มีชื่อเล่นว่า นนทรีอีสาน มีพื้นที่ทั้งหมด 4,700 ไร่ และมีชื่อเรียกพื้นที่ว่า วนานันทอุทยาน หมายถึง อุทยานแห่งการเรียนรู้



70

มก.อภส. มีอ่างเก็บน้ำในวิทยาเขต

เป็นชื่อของจังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน
คือ สกลนคร นครพนม หนองคาย อุดรธานี
กาฬสินธุ์ มุกดาหาร และบึงกาฬ



71

รถส้มมอ. คือรถที่นักกิจกรรม มก.อภส.

รู้จักอย่างดี เป็นรถบรรทุก 6 ล้อ สีส้มของ
มหาวิทยาลัย เวลาไปทำกิจกรรมออกค่าย หรือ
กิจกรรมที่ต้องไปกันเยอะ ๆ ต้องรถส้มมอ. เท่านั้น
ถึงจะขนของหมด



72

บนทรีอีสาน KU 60 ที่ มก.จกส. จะถูกเรียกกันว่ารุ่นเราสู้

เพราะตึกมีเพียง 6 ตึก ถนนลูกรัง บันจิกรยาน หน้าตา
ผมเผ้า และเสื้อผ้าก็จะลอะโหลนแดง ๆ เป็นช่วงที่วิทยาเขต
กำลังเริ่มก่อตั้ง ช่างให้อารมณีนิสิตเกษตร
“มีแต่ดิน ไม่มีดาว” ตีเสียดจริง ๆ

ขอขอบคุณ

- ศ.สมเพียร เกษมทรัพย์
- หอจดหมายเหตุมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- งานประชาสัมพันธ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- องค์การบริหาร องค์การนิสิต
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตศรีราชา
- กองบริหารวิชาการและนิสิต
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน
- งานประชาสัมพันธ์และวิเทศสัมพันธ์ มก.จกส
- ชมรมศิลปะการถ่ายภาพ
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ บางเขน
- ชมรมถ่ายภาพ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศรีราชา
- ชมรมศิลปะการถ่ายภาพ
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน
- ชมรมศิลปะการถ่ายภาพ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
วิทยาเขตเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดสกลนคร



WE KEEP THIS LOVE

in

PHOTOGRAPHS

กลิ่นไอล่า จะหอมได้ คล้ายอดีต

แม้วันเวลาจะเดินทางไปไกลสักแค่ไหน แต่ความทรงจำในภาพถ่ายกลับไม่เคยเปลี่ยนแปลง เพราะภาพถ่ายเพียงหนึ่งภาพสามารถพาเราย้อนกลับไปสู่วินาทีแห่งความสุข และความทรงจำดี ๆ ได้มากมาย...นับไม่ถ้วน

นั่นจึงเป็นเหตุผลให้เราเดินทาง พบปะ และพูดคุยกับนิสิต บ.เกษตรฯ ทั้งที่บางเอน ศรีราชา กำแพงแสน และสกลนคร ถึงความประทับใจของพวกเราที่มีต่อมหาวิทยาลัยแห่งนี้ กับ 6 คำถามที่ชวนให้นึกย้อนความหลังในรั้วสีเขียว อันประกอบไปด้วยพื้นที่กิจกรรมรับน้องสุดมันส์ ร้านอาหารจานเด็ด มุมที่บ่งบอกความเป็นมหาวิทยาลัยได้ดีที่สุด สัตว์น้อยน่ารักประจำวิทยาเขต มุมโรแมนติก รวมถึงต้นไม้ต้นนี้ละโดนใจ

และจากการประมวลคำตอบ (ซึ่งบ้างก็ชวนงำ บ้างก็ซึ้งกินใจ) เราได้คิดสรรคำตอบที่มีคนตอบมากที่สุด แล้วชอกลงไปตามเก็บภาพจากทั้ง 4 พื้นที่ เพื่อนำมารวบรวมเป็นแกลลอรี่แห่งความทรงจำ KU IN MEMORIES สำหรับบัณฑิตชาวเกษตรศาสตร์ CLASS OF 2016 ที่ไม่ว่าปีใดครั้งก็ต้องคิดถึงมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์อันเป็นที่รักแห่งนี้

BANGKHEN

สถานเรียนเกศตรนั้น
เราผูกพันบูชา

OUR CAMPUSES
KASSETSART
UNIVERSITY
IN MEMORIES
PART #1





"LOVING WAY สวยที่สุดดด เป็นถนนที่อยู่ข้างคณะเกษตร ปลูกต้นสนทะเล เป็นกิ่งแถวให้ร่มเงาตลอดแนว ส่วนถนนด้านข้างอีกฝั่งหนึ่งก็มีบึงน้ำเล็ก ๆ น่ารักมาก บรรยากาศดีตลอดวัน ช่วงมีแดดก็จะมีแสงรำไรลอดใบไม้ลงมา เหมาะแก่การมาปั่นจักรยาน เดินเล่น ถ้ามาช่วงเย็นคนจะน้อย โรแมนติกมาก"

พลอย - ภัคกร ศุภวรรคิตเดชา
คณะมนุษยศาสตร์



"ชมพู่พันธุ์ทิพย์ เพราะนิสัยหลาย ๆ คนใฝารอ เวลาดอกชมพู่พันธุ์ทิพย์บานเต็มต้น เราคิดว่า การมาของดอกไม้ นำความสุขของใครหลาย ๆ คนมาพร้อมกัน"

บี๋นซ์ - ธนาพร ตระกูลศิษฐ์
คณะวนศาสตร์



"สายคลีนอย่างหนู ย่อยกให้ร้านน้ำพริกของคุณลุง เป็นร้านน้ำพริกที่ราคาถูกมากกกk แถมยังให้หีบผักแบบบุฟเฟต์ มีผักให้เลือกเยอะมาก ๆ คุณลุงกับคุณป้าเจ้าของร้านก็ใจดี แต่ถ้าชอบกินอาหารตามสั่ง คิดว่านิสัยหลาย ๆ คนต้องเคยชิมฝีมือพี่แอม เมื่อก่อนก็มีให้ตามที่ต้องการ ได้โว่ แถมอร่อยด้วย"

บุม - จิตภรณ์ บุญเรืองขาว
คณะเศรษฐศาสตร์





▲ “สระน้ำหน้าประตูพหลฯ เพราะตรงนั้นมีถึง หอประชุมใหญ่ มีพระพิรุณทรงนาค มีเสาธง เมล็ดข้าวเปลือก และยังมีต้นนนทรี 9 ต้น ที่ในหลวงทรงปลูก ยังในช่วงต้นชมพูพันธุ์ทิพย์ สองต้นใหญ่ด้านซ้ายและขวาของหอประชุม ออกดอกจะเป็นช่วงเวลาที่สวยงามมาก ๆ”

อาร์ก - นิษภัทร เหมงาสา
คณะวิศวกรรมศาสตร์



◀ "ต่อ-ณภพ สิริตจนจร สาว ๆ กรี๊ดกันสุด ๆ ออราณี
เปล่งมาแต่ไกล ไปไหนก็ถูกขอถ่ายรูปตลอด แต่น้องต่อ
ก็ยิ้มแย้มเป็นกันเองมาก"

หมิว - กุลชิรา สิงห์รัตน์
คณะ-บริหารธุรกิจ

▶ "ชมกิจกรรมวันอำมหกคนดนตรี ที่เกือบทั่วทั้ง
มหาลัยจะมีฐานรับน้อง แล้วพวกเราที่เดินกันไม่
ตามจุดต่าง ๆ เปลี่ยนฐานไปเรื่อย ได้เจอ
เพื่อนใหม่ ทำกิจกรรมร่วมกัน ได้หัวเราะกับ
พี่สันทนาการ เต็มสนุกมาก ถ้าให้บอกสถานที่
ที่ต้องตอบว่าชอบทุกที่ได้ทำกิจกรรม"

ซี - ณัฐกาญจน์ สัจจำปา
คณะ-ประมง



SI RACHA CAMPUS

ลานฝุ่นแห่งความทรงจำ



“สำหรับเราในฐานะนิสิตเกษตรคนหนึ่งที่อยู่ที่วิทยาเขตศรีราชา เราองงว่าไม่ว่าสถานที่ใดที่ตั้งอยู่ที่นี้ กิจกรรมใดที่จัดขึ้นที่นี่ ส่วนแต่มีความเป็นเกษตรศาสตร์อยู่ถึงสิ้น แม้จะให้เห็นภาพถ่ายเพียงครั้งเดียวของตึก ทุกคนที่เป็นนิสิตเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตศรีราชา ก็จะมีคิดถึงและจำได้เสมอว่าที่นี่แหละคือ เกษตรฯ ศรีราชา”

มิน - นิชานต์ ไวยกุล
คน-วิทยาศาสตร์ ศรีราชา

OUR CAMPUSES KASETSART UNIVERSITY IN MEMORIES PART #2



◀ “ลานเทเลทกับบี ลานฝุ่นเลยครับ ตรงนั้นเป็นเหมือนลานแห่งมิตรภาพ มีจัดกิจกรรมสอนน้องร้องเพลงมหาลัย ทำให้ได้เจอเพื่อนต่างคณะ ได้ตื่นเต้นตอนพิธีะเบียบเดินตรงจุดตอนค่ำมีจุดเทียน แปรอักษร ยิ่งปีไหนฝนตกขณะร้องเพลงประจำมหาวิทยาลัยไปพร้อม ๆ กัน เป็นบรรยากาศที่น่าจดจำมากพอตกตึกก็ปิดท้ายด้วยคอนเสิร์ตมันส์สุด ๆ”

ไอ้ต - วรารณ บุญเกิดลาภ
คณะ: วิทยาการจัดการ





“สะพานดาว สถานที่โรแมนติกสำหรับคู่รัก ช่วงเช้าตรู่ และช่วงเย็นอากาศจะดีมาก พอตกค่ำจะมองเห็นแสงไฟจากฟลักฝังของโรงงานไทยออยส์ระยิบระยับคล้ายดาวบนดิน เป็นภาพที่สวยงามในความทรงจำ”

แป็ง - ร-ริน เขียงเอม
คณะวิศวกรรมศาสตร์ศรีราชา

“คงต้องเป็นร้านหมายเลข 9 ที่โรงอาหารกลาง แถวยาวสุด ๆ ไม่ว่าจะมือเช้า มือเที่ยง หรือมือเย็น นอกจากอาหารจะอร่อย มีให้เลือกเยอะแล้ว คุณป้าแม่ค้ายังจำซื้อมีสึดหลาย ๆ คนได้ด้วย ซึ่งมักจะยิ้มแย้ม พุดคุย ทักทายอย่างเป็นกันเองเสมอ”

ปอเซ - ยศกร นาคเคน
คณะวิศวกรรมศาสตร์ศรีราชา



“น้องหมาที่นี้รับประกันเรื่องความจ้ออน เป็นมิตร เป็นหมาที่เล่นกับโจร อย่างเจ้านี้ชื่อสโนว์ จะอยู่ตรงตึก 1 ประจำใครผ่านมาก็ต้องเล่นด้วย”

▼ เลิศ - ประเสริฐ เจริญชัยสิริกุล
คณะพาณิชยนาวิธานชาติ



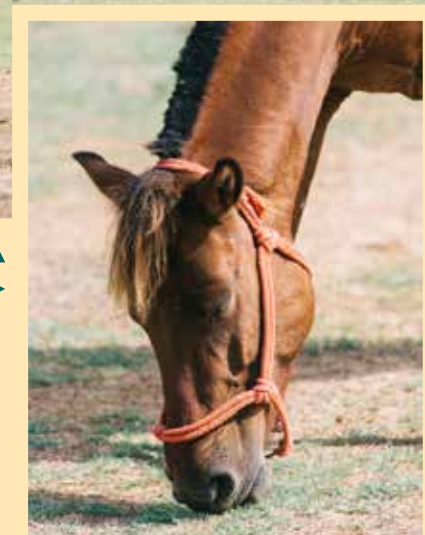
“ต้นพญาสัตบรรณ หรือต้นต้นเปิด ต้นไม้ต้นนี้ปลูกเรียงรายเป็นแถวในมหาวิทยาลัย ต้นสูงใหญ่ใบให้ร่มเงาสวยงาม นิสิตต่างก็จะรู้ว่าเมื่อไหร่ที่ต้นต้นเปิดออกดอกสีก็กลีบนี้จะมีหอมรัญจวนใจ”

บุ - วราธิชา วิชาหา
คณะวิทยาการจัดการ



KAMPHAENG SAEN CAMPUS

ฟาร์มม้า ถนนแปรงล่างหวด
และชมพู่พันธุ์ทิพย์



“ม้าสุดเท่ที่ควบบอยแลนด์ ถ้าอยู่ชมรมม้า
นี้ติดตั้งได้ควบบ้าแบบควบบอยด้วย”



ปาล์ม - ปาลิตา บุญมี
คณะสัตวแพทยศาสตร์

OUR CAMPUSES
KASETSART
UNIVERSITY
IN MEMORIES
PART #3



“ต้นชมพูพันธุ์ทิพย์ที่กำลังบานเต็มต้นเป็นมหาลัยที่ผู้คนจากข้างนอกแวะเวียนเข้ามาชม ดอกชมพูพันธุ์ทิพย์บานเป็นแถวตลอดแนวยาวของถนนในช่วงต้นปี ช่วงนั้นมหาลัยจะเป็นพื้นที่โรแมนติกสุดๆ เต็มไปด้วยสีชมพูของดอกไม้”

เบลล์ - สุมิชชา สุขสวัสดิ์
คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์

“ร้านหรือยั้งฮู้ ขายอาหารใต้รสเข้มข้น เต็ดสุด ต้องยกให้ไก่ทอดขนาดใหญ่ หั่นกรอบเนื้อนุ่ม ยังได้ควักลิ้งรสแซ่บกับกับข้าวสวยร้อน ๆ ไอ้โห หรือยั้งฮู้”

มิ่งค์ - เสาวลักษณ์ ใจหาย
คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์



“สระพระพิรุณ เพราะพระพิรุณ
เป็นสัญลักษณ์ของมหาวิทยาลัย
และที่สระพระพิรุณในตอนเย็น ๆ
จะมีบิสิตไปให้อาหารปลา ไปออก-
กำลังกาย เรียกได้ว่าเป็นมุมที่
รวมทุก ๆ คนในมหาวิทยาลัย
ไว้ด้วยกัน ยามที่ว่างจากการเรียน”

อมสิน - นกิสพร เองอะสุน
คน-วิศวกรรมศาสตร์ กำแพงแสน





◀ “ถนนแปลงลำงวด เป็นถนนเส้นที่ไม่อนุญาตให้รถยนต์ขับเข้าไป สองฟากฝั่งของถนนเรียงรายไปด้วยต้นแปลงลำงวด ให้อารมณ์แบบญี่ปุ่น ๆ ร่มรื่น อากาศดีตลอดวัน มักใช้เป็นโลเคชันถ่ายละครด้วย เรื่องที่ดังมาก ๆ ก็ รักนะเปิดใจ ถ้าได้ปั่นจักรยานไปกับใครสักคน รับรองว่าโรแมนติกมาก”

นิก - ปณัฐ โพธิ์ทอง
คณะเกษตร กำแพงแสน



▲ “ลานสาวให้ เป็นเหมือนกับจุดรวมพลของเหล่านิสิตแต่ละคณะ ยิ่งช่วงเปิดทอมใหม่ ๆ จะเจอเฟรชชีตามลำลายเซิมพี ๆ บริเวณลานนี้เยอะมาก ช่วงจบกิจกรรมรับรองจะมีการจัดคอนเสิร์ตที่นี่ด้วย”

เอลล์ - ธวัลรัตน์ สุวรรณธรรมมา
คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์

CHALERMPHRAKIAT SAKON NAKHON PROVINCE CAMPUS

ดินแดนแห่งนบตรีอีสาน

OUR CAMPUSES
KASETSART
UNIVERSITY
IN MEMORIES
PART #4

“อ่างสกล ช่วงเย็น ๆ จะมองเห็นพระอาทิตย์ตก
บรรยากาศดี เหมาะแก่การมาเดินเล่น นั่งเล่น
รับลมเย็น ๆ มองต้นหญ้าปลิวไหว มอง
สายน้ำไหลเป็นระลอก ๆ ช่วงลอยกระทงก็มี
การจัดงานที่นี่ยิ่งด้วย”

โบ - ปิษญา เชื้อตาพลอย
คณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ

“ลานพระพิรุณ เพราะเป็นสัญลักษณ์ของมหาวิทยาลัย
ที่นิสัยและอาจารย์ต่างก็ให้ความเคารพ”

เก่ง - อภิพล เปี่ยมสุข

คณะทรัพยากรธรรมชาติและอุตสาหกรรมเกษตร



“วิทยาเขตสกลนคร มีสัตว์เยอะมาก แต่เรา
ขอยกให้เหล่ากวางน้อย ที่อาศัยอยู่ที่ป่าเต็งรัง
อนุรักษ์ในมหาวิทยาลัยน่ารักที่สุด เจ้ากวาง
เหล่านี้ อาศัยอยู่กับตามธรรมชาติในป่า
ถ้าจะแวะไปชมต้องไปแบบเงียบ ๆ เพราะ
น้องกวางใจตกใจ”

เบลล์ - นิตินา เชิงหอม
คณะสาธารณสุขศาสตร์





▶ “พี่นราพล เกษมสานต์ พี่เขาเป็นเหมือนพิธีกรประจำมหาวิทยาลัย ไม่ว่าจะงานไหนกิจกรรมใดพี่นราจะเป็นผู้ดำเนินรายการเสมอ ด้วยบุคลิกที่มีความเป็นผู้นำ พูดเก่ง มีอารมณ์ขัน และหน้าตาแจ่ม ๆ ด้วยแล้วนั้นทำให้ใคร ๆ ก็รู้จักพี่นรา”

แบ่ง - ปิญาพร ฉัตรศรี
คณะกริทยากรรสนนชาติและอุตสาหกรรมเกษตร



▶ “ร้านลำควน มีเมนูอาหารให้เลือกเยอะมาก ไม่ว่าจะเลือกเมนูไหนก็อร่อย แถมน้ำลำควนก็ใจดี พี่ ๆ แม่ค้าในร้านยิ้มแย้มแจ่มใสกับทุกคน และเป็นร้านอาหารที่อยู่คู่มหาวิทยาลัยตั้งแต่ช่วงเริ่มเปิดเรียนด้วย”

เฟลัน - นิตติญา เจริญหอม
คณะสาธารณสุขศาสตร์



“ต้นนนทรี นอกจากจะเป็นต้นไม้ประจำมหาวิทยาลัย
แล้วนั้น ต้นนนทรียังคอยให้ร่มเงา ยาม
ออกดอกก็ทำให้มหาวิทยาลัยเหมือนถูกแต่งแต้ม
ด้วยสีเหลืองสดใส”

เจนส์ - ลัทธวา เปรณศรี
คณะวารสารศาสตร์



“ลานกิจกรรมสวยโคตร เพราะได้ทำกิจกรรม
รับน้องตามฐานต่าง ๆ ซึ่งเป็นประสบการณ์ที่
ไม่เคยทำมาก่อน ได้ทำความรู้จักเพื่อนใหม่
และช่วยเหลือกันและกัน ยังตอนลงลุยโคลนนี้
เยอะมาก แต่ก็สนุกมากเช่นกัน”

เต้ - สหชัย อักษรวิสัย
คณะวิทยาศาสตร์และวิศวกรรมศาสตร์



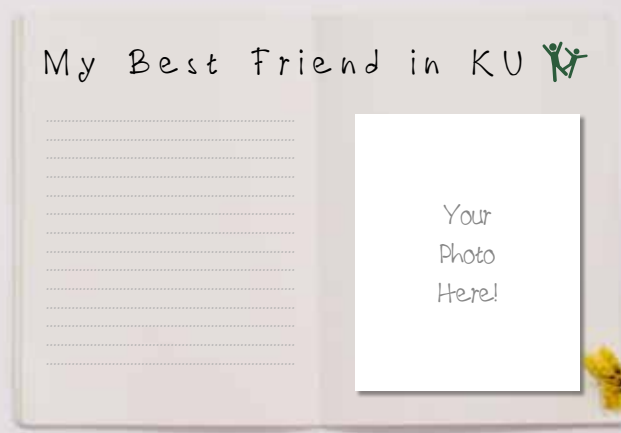
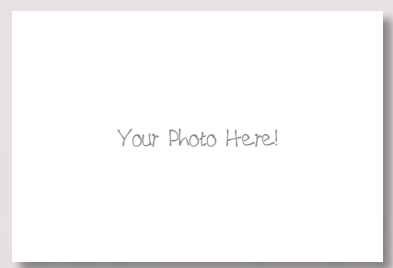
JUST WRITE DOWN YOUR OWN MEMORY

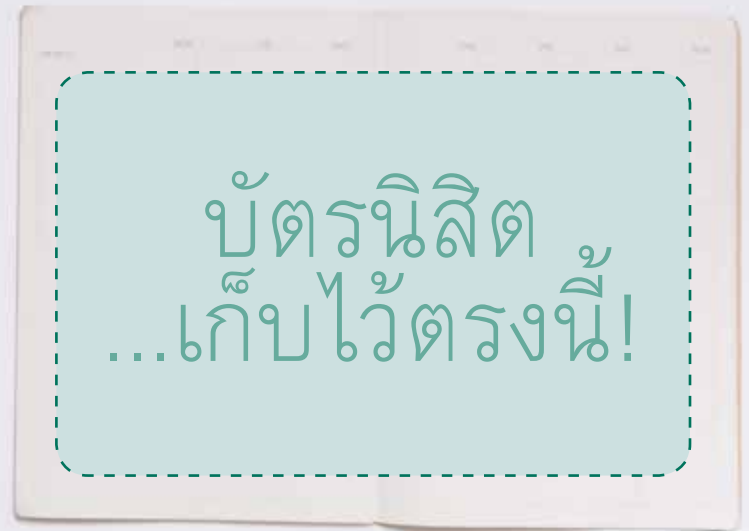
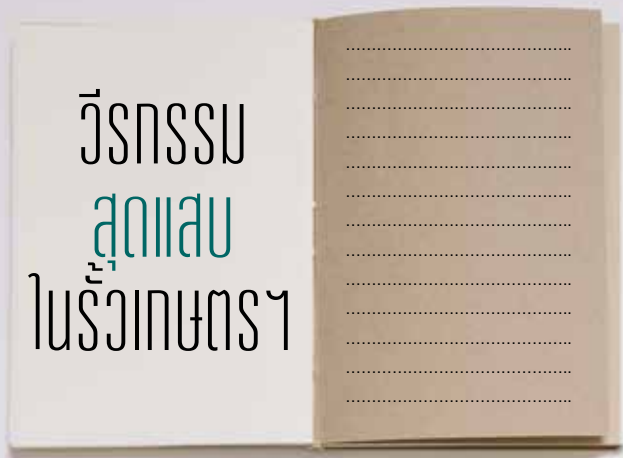


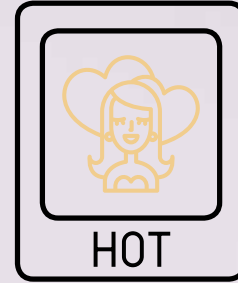
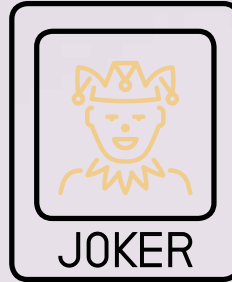
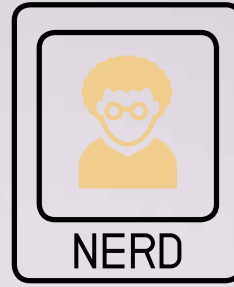
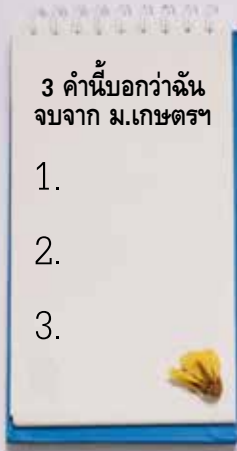
“เพราะมีตรรกภาพไม่มีวันจางหาย”

สมัยมัธยมฯ เราต่างเคยมีประสบการณ์การแลกเปลี่ยนเขียนเฟรนด์ชิพ กับเพื่อนสุดเลิฟ ครึ่งนี้เลยขอเรียกความรู้สึกสนุก ๆ แบบนั้นกลับมาอีกครั้ง ผ่านคอลัมน์ MY KU & LIFE JOURNEY ให้บันทึกทุกคนได้เก็บเกี่ยวร้อย เรียงเรื่องราวความทรงจำ ที่มีต่ออาจารย์ เพื่อน มหาวิทยาลัย และวางแผน การใช้ชีวิตในอนาคต

เมื่อพร้อมละเลงศิลปะ-ศิลปะประอะกันแล้ว ก็ขอให้ใช้พื้นที่ 3 หน้ากระดาษ ต่อจากนี้ให้คุ้มค่า ในแบบที่กลับมาอ่านเมื่อไรก็เหมือนได้เติมความสนุกให้ชีวิต อีกครั้ง







แก๊งป่วนสุดซี้

สิ่งที่ต้องทำคือ หารูปเพื่อนมาติดให้ครบแก๊ง





**PROVE YOU GRADUATED FROM
KASSETSART UNIVERSITY**

CLASS 2016

CONVERSATION
WITH OUR
FAMILY

THE LAST

LESS

SOMMS

น้องที่รัก / ยังจำวิชาแรกที่ได้เรียนในมหาวิทยาลัยแห่งนี้ได้หรือไม่ สมัยที่น้องยังอยู่ปี 1 ยังตื่นนอนมาเรียนพร้อมกับความตื่นเต้น ความสดใส ความกระตือรือร้น และความกระหายที่จะเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ จริงอย่างที่เฝ้าว่า ชีวิตในมหาวิทยาลัยมันล้นเกินกว่าที่เราคิด เราในวันนี้อายุมากขึ้น ประสบการณ์มากขึ้น ความรู้มากขึ้น และพร้อมที่จะก้าวออกจากที่แห่งนี้ด้วยทุกสิ่งที่เกี่ยวข้องมาตลอดระยะเวลาอยู่ที่นี่ แต่ก่อนที่ชีวิตอีกบทหนึ่งจะเริ่มต้น พี่ (ไม่ใช่พี่คนนี้หรอก แต่เป็นอีก 8 คนถัดจากนี้) มีวิชาสุดท้ายที่อยากจะสอนน้องบัณฑิตทุกคน
เชื่อว่าวันหนึ่งในอนาคตอันใกล้นี้ น้องอาจจะได้ใช้มัน / **ยินดีด้วย พี่เอง**

คนจะเข้าใจว่าบัณฑิต
จะต้องเก่งในตำรา
จริง ๆ ไม่ใช่
• ตำราพวกนี้
มันก็แค่กระดาษ
กับตัวหนังสือ
เท่านั้นเอง



PROF. RAPEE SAGARIK



SCAN ME NOW

ศ.รพี สาคริก กสิกรรมและสัตวบาลบัณฑิต หลักสูตร 5 ปี KU2 อดีตอธิการบดีมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ผู้ได้รับการขนานนามว่า ‘บิดาแห่งกล้วยไม้ไทย’

ยินดีที่ได้รู้จัก

ตอนแรกผมเรียนที่โรงเรียนเตรียมวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ แม่โจ้ เชียงใหม่ พอเรียนจบก็มาศึกษาต่อที่มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ที่กรุงเทพฯ เป็นหลักสูตร 5 ปี ของกสิกรรมและสัตวบาลบัณฑิต พอได้ปริญญาแล้ว ผมเลือกที่จะกลับไปทำงานเป็นนักวิจัยที่วิทยาลัยเกษตรศาสตร์แม่โจ้ ทั้ง ๆ ที่ที่กรุงเทพฯ มีอัตรา มีตำแหน่งพร้อม ผมไม่ได้ลังเลเลย ผมตอบว่าจะกลับไปอยู่แม่โจ้ เพราะว่าแม่โจ้สมัยก่อนนั้นเป็นโรงเรียนเตรียมของเกษตรศาสตร์ เพื่อส่วนใหญ่ก็เอ็งทั้งหมดออกกันว่าถ้าอ้าวเป็นนกจะไม่ขอบินผ่านแม่โจ้อีก เพราะแสนจะลำบาก แต่ผมเป็นคนสู้ระหว่างนั้นผมก็ศึกษาเรื่องกล้วยไม้ไปด้วย ก่อนจะกลับมารับตำแหน่งอาจารย์ประจำที่มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จนได้รับเลือกให้เป็นอธิการบดีของมหาวิทยาลัย และยังได้รับเชิญให้ไปดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ในสมัยพลเอกเกรียงศักดิ์ ชมะนันทน์ เป็นนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรฯ อีกด้วย

ชีวิตในรั้ว มก.

ผมได้รับการหล่อหลอมมาตั้งแต่เด็กว่าให้เป็นคนอดทน สมัยก่อนที่มีแม่โจ้เป็นโรงเรียนเตรียมเป็นเรื่องที่ตีมาก เพราะนั่นทำให้เด็กเกษตรฯ เป็นคนอดทน อดกลั้น ไม่โกรธใครง่าย เข้าใจวิธีการทำงาน และไม่โต้เถียงแต่วิชาการ การเก่งแต่วิชาการ แต่เข้ากับคนอื่นไม่ได้ สุดท้ายก็ต้องล้ม

พอผมสอนมาตั้งแต่เล็กว่า *‘นี่ก็อยู่ในไหนก็ต้องทำให้เรารักจากไปก็ต้องให้เขาคิดถึง’* นี่เป็นหลักโบราณเลยนะ คนโบราณเขาสอนอย่างนั้นจริง ๆ

บทเรียนสำคัญ

มหาวิทยาลัยนี้สอนให้เด็กอดทน อย่างที่ผมเลือกที่จะศึกษาเรื่องกล้วยไม้จริงจังก็เพราะรู้ว่าจะต้องต่อสู้ ชอบทำเรื่องยาก (ยิ้ม) ตอนนั้นใคร ๆ ก็หาว่ากล้วยไม้กินไม่ได้ผมก็ไม่สนใจ ผมยึดหลักพุทธธรรมในการทำงานตลอด อะไรที่ขัดกับจิตวิญญาณตัวเองจะไม่ทำ บางครั้งฟังคนอื่นมาผมยังต้องมาพิจารณาด้วยตัวเองก่อน ถ้ามีใครมาบอกว่าจบทางไหนมากที่สุดทำงานทางนั้น นั่นแหละเป็นคำพูดที่ผิดผิดอย่างมาก ๆ ทำลายมนุษย์เลย ถ้าผมคิดแบบนั้น วันนี้ผมไม่ได้เป็นปราชญ์หรอก ผมจะสอนลูกหลานเสมอว่าให้เป็นคนช่างสังเกต คนเราถ้ารู้จักสังเกตแล้วจะจับต้นชนปลายได้ พอจับต้นชนปลายได้ก็จะเกิดปัญญา พอเกิดปัญญา เราก็จะทำอะไรด้วยตัวเองได้ แต่เรื่องพวกนี้เป็นเรื่องที่สอนกันไม่ได้ มันอยู่ในตัวของทุกคน เพียงแต่ต้องรู้จักสำรวจและก็รู้จักสังเกต สองอย่างเท่านั้นแหละ

รักและคิดถึง

สมัยที่เรียนอยู่ที่โรงเรียนเตรียมวิทยาลัยเกษตรศาสตร์แม่โจ้ ใครอยู่ที่นั่นไม่ได้เป็นไขมาลาเรียไม่ถือว่าได้ประกาศนียบัตรแม่โจ้ หอพักมุงด้วยใบตองตึง ขึ้นไปมุงหลังคาเองทำอะไรทุกอย่างเอง ไฟฟ้าก็ไม่มี น้ำประปาก็ไม่มี ไขมาลาเรียก็ชุม แสนจะลำบาก แต่ก็สอนให้เราทำงานและเป็นงานมาทุกวันนี้ ผมเชื่อเสมอว่าไม่ว่าจะทำงานอะไรก็ตาม ต้องทำงานให้เป็นชื่อเสียงแก่สถาบัน เป็นชื่อเสียงให้แก่มหาวิทยาลัย

จากพี่ถึงน้อง

คนที่ควรจะได้รับยกย่องว่าเป็นบัณฑิตได้นั้น ควรจะเป็นคนที่มองในด้านดี ไม่ทำให้เกิดการแตกสามัคคี ไม่ว่าจะพูดอะไรก็แล้วแต่ ให้พูดแต่ด้านบวก ไม่ใช่จะมากองแต่ตำรา ตำรามันไม่ใช่ของจริง ตำราจริงมันอยู่ในตัวเรา ไม่ได้อยู่บนหน้ากระดาษ เวลาครูสอนถามว่า ‘เข้าใจไหม’ ตอบ ‘เข้าใจครับ’ ถามว่าเข้าใจแล้วอยู่ในไหน ถ้าเข้าใจแล้วความเข้าใจยังอยู่ในหนังสือแปลว่าไม่ได้เข้าใจจริง ๆ คนไม่เข้าใจจะพูดอะไรก็พูดพร้อย ๆ ไม่รู้เรื่องตัวเองพูดอะไรออกไป เสียหายแค่ไหน พูดประชดประชัน ส่งผลกระทบต่อเกิดการแตกความสามัคคี คนจะเข้าใจว่าบัณฑิตจะต้องเก่งในตำรา จริง ๆ ไม่ใช่ ตำราพวกนี้มันก็แค่กระดาษกับตัวหนังสือเท่านั้นเอง **KU**



| ไม่ว่าจะทำงาน
| ในองค์กรเล็ก
• หรือองค์กรใหญ่
| อยู่ที่ไหน
| ก็ให้ตั้งใจที่นั่น

M.L.PASAN SAWATDIWAT



SCAN ME NOW

หม่อมหลวงภาสตันต์ สวัสดิวัตน์ คณะอุตสาหกรรมเกษตร KU42 ผู้เชี่ยวชาญด้านอาหาร เจ้าของนามปากกา ‘ปิ่นโตเถาเล็ก’

ยินดีที่ได้รู้จัก

ผมผ่านการทำงานมาหลายด้าน หลังจากเรียนจบจากคณะอุตสาหกรรมเกษตร ก็เดินทางไปเรียนต่อปริญญาโท ด้านการเงินที่สหรัฐอเมริกา พอเรียนจบกลับมาเมืองไทยก็ได้ทำงานกับองค์กรหลายแห่ง จนเมื่อปี 2544 ผมตัดสินใจออกมาทำเอง โดยใช้ประสบการณ์ที่เคยตามพ่อ (หม่อมราชวงศ์ถนัดศรี สวัสดิวัตน์) ไปชิมอาหารตามที่ต่าง ๆ รวบรวมเอาข้อมูลเหล่านั้นมาเขียนเป็นหนังสือ ต่อจากตรงนั้นก็เลยได้ไปเขียนคอลัมน์ให้กับหนังสือพิมพ์มติชน รายวัน โดยใช้นามปากกา ‘ปิ่นโตเถาเล็ก’ ซึ่งมาจากเวลาที่พ่อไปชิมจะนำปิ่นโตเถาเล็กติดตัวไปด้วยเสมอ ส่วนตอนนี้ก็มีรายการปิ่นโตเถาเล็ก เป็นรายการที่พาไปชิมอาหารที่ต่างประเทศ โดยจะเน้นข้อมูลเชิงลึกของแต่ละประเทศ นอกจากนี้ยังจัดรายการวิทยุชื่อ อิงค์ Eat All Around ด้วย

ชีวิตในรั้ว มท.

จำได้ว่าสมัยเรียน คณะผมยังไม่มียกของตัวเอง จึงต้องไปเรียนในโรงรถเรีียบที่อยู่ข้างชมรมพุทธ ตอนนั้นยังลูกทุ่งกันอยู่เลย (หัวเราะ) สมัยก่อนคณะผม ผู้หญิงผู้ชายนี่เหมือนกันปะ จักรยาน ตัวยัม ๆ น่องโต ๆ ถ้าอยากดูสาว ๆ ไม่มีใครมาดูแลเราหรอก เราต้องไปดูแลคนอื่น ตอนเข้าเรียนใหม่ ๆ รุ่นพี่ไปแก๊งปล่อยข่าวว่า ลูก ม.ร.ว.ถนัดศรีสวยมาก ผู้ชายคณะอื่นก็มาดู ปรากฏพบว่าเป็นผู้ชาย (หัวเราะ) ตกตึกครับ ชีวิตนี้สิ่งที่สนุกดี การที่จักรยาน

ก็มีข้อดีหลายอย่าง มันทำให้รู้จักคนใหม่ ๆ เยอะขึ้น เพื่อนผมได้แต่งงานก็เพราะเจอกันตอนจักรยานนี่แหละ พอขึ้นปี 2 มีใบขับขี่ ผมจะขับรถจากบ้านมาจอด แล้วจากนั้นก็จักรยานต่อถึงวัน สมัยนั้นมหาลัยฯ เราถือว่าไกลมาก เรียนเสร็จกลุ่มเพื่อนจะชวนกันแล้ว ‘เข้าเมืองกัน’ เพื่อน 9 คนก็จะมานั่งอัดในรถไฟใต้ดินต่างของผม

บทเรียนสำคัญ


ตอนนอนกรนซมเลือกมหาวิทยาลัยนี้หลายอันติดมาก เพราะเคยเห็นรุ่นพี่ที่อยู่วงดาวกระจาย วงดาวกระจายสมัยนั้นดังมาก ตก สนุก ผมเลยได้เรียนรู้ว่าถ้าเราใช้ชีวิตทั้ง 2 ทางคือ เรียนด้วย ทำกิจกรรมไปด้วย ถ้ามีสองอย่างนี้ ชีวิตในรั้วมหาลัยฯ ของเราจะดีมาก เราจะได้เจอเพื่อนต่างคณะ เผลอ ๆ ต่างมหาวิทยาลัย ซึ่งนั่นแปลว่าเมื่อเราโตขึ้น ออกมาทำงาน เราจะมีเพื่อนฝูงเยอะ มีคอนเนกชันจากหลาย ๆ ด้าน การคบเพื่อนสมัยมหาวิทยาลัยจึงมีความสำคัญมาก นอกจากนี้ คนที่นี้ยังจริงจัง ลุยได้หมด ผู้ชายก็ลุย ผู้หญิงก็ลุย ไปไหนไปกัน ตอนฝึกงานตอนปี 4 มีเสาคมน้ำมันด้วยนะ (หัวเราะ) แต่ทุกคนก็อยู่ด้วยกัน ไม่มีใครยอมแพ้ มันเลยหล่อหลอมให้เราเหยียบเท้าไม่ฝ่อ ตัดคน อย่างเพื่อนไม่มีใครเรียกผมว่า ‘คุณ’ หรือ เขาเรียก ‘ไอ้’ (หัวเราะ)

รักและคิดถึง

ผมคิดถึงการใช้ชีวิตร่วมกัน การที่จักรยาน การนั่งสังสรรค์กับเพื่อนตามที่ต่าง ๆ ในมหาวิทยาลัย ผมว่าวัยเรียนเป็นวัยที่สนุกที่สุดแล้ว โดยเฉพาะวัยเรียนในมหาวิทยาลัย เพราะเราเริ่มโต เริ่มมีอิสระ ผมคิดถึงเพื่อนฝูงและบรรยากาศตอนเราเจอกัน เสียคายนะที่นี้เป็นหนังสือเอกฉบับที่พิเศษ เพราะอยากบอกนิสิตปี 1 ด้วยว่า การคบเพื่อนเป็นเรื่องสำคัญที่สุด จงเก็บเกี่ยวมิตรภาพและชีวิตในรั้วแห่งนี้ให้ได้มากที่สุด

จากพี่ถึงน้อง

สิ่งที่อยากจะฝากเอาไว้มาก ๆ เลยคือ ขอให้สู้งาน ผมสังเกตบัณฑิตรุ่นใหม่ๆ อยากรู้จักการเป็นของตัวเองแล้วรวยเลยหลายคนจะเป็นอย่างนั้น อย่าเพิ่งผลิผลาม อยากให้ไปเรียนรู้การทำงานก่อน ไม่ว่าจะทำงานในองค์กรเล็กหรือองค์กรใหญ่ อยู่ที่ไหนก็ให้ตั้งใจที่นั่น เรียนรู้จากมันเยอะ ๆ ทำงานต้องทำด้วยความจริงจัง เวลาผิดก็ต้องยอมรับผิด คนเราไม่มีทางทำอะไรครั้งแรกแล้วถูกเลย ต้องผ่านการลองผิดลองถูกมาก่อน พยายามคบเพื่อนให้มากเข้าไว้ ถ้าอยากจะทำอะไรต่อปริญญาโท แนะนำให้ทำงานก่อนสัก 2 ปี แล้วค่อยไปต่อ เพราะเราจะได้ประสบการณ์ต่าง ๆ ทำให้มีมุมมองในการทำงานที่ดีขึ้น ที่สำคัญ อย่าหยุดที่จะเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ จงชวนววยและเรียนรู้ไปตลอดชีวิต คนเราต้องเชี่ยวชาญด้านใดด้านหนึ่งก่อน ฉะนั้นบัณฑิตต้องจำไว้เสมอว่าอย่าเพิ่งรีบตัดสินใจลาออกจากงาน (หัวเราะ) **KU**

A man in a light pink long-sleeved shirt and black trousers is leaning against a glass railing on a modern building balcony. He is looking towards the camera with a slight smile. In the background, another person is visible working at a desk inside the building.

ความกระหายใคร่รู้
และความสามารถ
ในการเรียนรู้ได้เร็ว
จะเป็นสิ่งที่แยกผู้นำ
ออกจากผู้ตาม

THADPONG PONGTHAWORNKAMOL



SCAN ME NOW

กัณฑ์พงศ์ พงศ์ดาวรณมล คณะวิศวกรรมศาสตร์ KU59
วิศวกรซอฟต์แวร์ Google Inc. สหรัฐอเมริกา

ยินดีที่ได้รู้จัก

หลังจากเรียนจบการศึกษาปริญญาตรี สาขาวิศวกรรมคอมพิวเตอร์ จากมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ผมก็ได้ทุนไปเรียนต่อปริญญาโท-เอก สาขาวิทยาการคอมพิวเตอร์ที่ University of Illinois at Urbana-Champaign พอเรียนจบก็ได้ทำงานเป็นโปรแกรมเมอร์ในบริษัทต่าง ๆ ในประเทศสหรัฐอเมริกา ปัจจุบันทำงานตำแหน่ง Software Engineer ที่ Google Inc ในเมือง Mountain View ประเทศสหรัฐอเมริกา โดยเป็นส่วนหนึ่งในทีม Google Search Infrastructure หน้าที่หลัก ๆ ก็คือวิจัย ออกแบบ พัฒนา และปรับปรุงระบบ Google Search Engine ให้มีเนื้อหาครอบคลุม และมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ให้รองรับกับการขยายตัวของอินเทอร์เน็ต

ชีวิตในรั้ว มก.

สำหรับผม ช่วงเวลา 4 ปีในรั้วเกษตร เป็นช่วงเวลาที่ดีที่สุดและสนุกที่สุดช่วงหนึ่งของชีวิต เป็นเวลาที่เราได้ใช้ค้นหาพัฒนาตัวเอง และเรียนรู้ที่จะเข้าสังคมกับเพื่อน ๆ ทั้งในคณะและต่างคณะ เวลาเรียนเราก็เรียนกันหนัก (บางครั้งถึงกับต้องค้างคืนกันที่คณะเพื่อทำโปรเจกต์ส่ง หรืออ่านหนังสือเตรียมสอบ) แต่เวลาเล่นเราก็เล่นเต็มที่ ได้ทำกิจกรรมต่าง ๆ กับเพื่อน ๆ เช่น งานเกษตรแฟร์, Big Cleaning Day, Freshy Day, Freshy Night เป็นต้น

บทเรียนสำคัญ

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ สอนให้ผมเป็นคนลุย ตึก ออกคนไม่ท้อถอยเมื่อเจอสิ่งที่ยาก ทั้งนี้ไม่ได้หมายความว่าเราควรเลือกทำแต่สิ่งที่ยาก ๆ ตรงกันข้าม ในการแก้ปัญหาต่าง ๆ เราควรจะใช้วิธีที่ง่ายที่สุดที่จะแก้ปัญหา เพียงแต่ในชีวิตจริงจะมีหลายครั้งหลายปัญหาที่วิธีแก้ที่ง่ายที่สุดก็ยังไม่ค่อยง่าย มหาวิทยาลัยสอนให้เราไม่หลีกเลี่ยงปัญหาที่ยาก แต่สอนให้เราเผชิญหน้าปัญหาเหล่านั้นด้วยสติและความพยายาม และยิ่งสอนอีกว่า หากจะทำอะไร อย่างนี้ถึงแต่ตัวเราคนเดียว แต่ให้นึกถึงคนรอบ ๆ ตัว และสังคมส่วนรวมด้วย ปฏิบัติกับคนอื่นด้วยความเมตตากรุณา และยอมรับฟังความคิดเห็นที่แตกต่าง ซึ่งช่วยผมในการทำงานมากตอนแรก ๆ ผมก็ทำงานไม่ทันคนอื่น คนที่นั่นทำงานกันเร็ว ถ้าวัดคนนอกกรอบ ถ้าว้า ถ้าว้าเสีย ผิดพลาดเร็ว แก้ไขเร็ว ปกติเราเป็นคนที่จะพยายามทำงานไม่ให้เกิดพลาด แต่นั่นหลักการที่มีแต่เดิม เมื่อก่อนทำยังงี้ ก็จะทำแบบนั้น กลายเป็นว่าทำงานช้า และไม่สามารถคิดอะไรใหม่ ๆ ได้เลย สุดท้ายก็ต้องพยายามปรับตัว ปรับวิธีคิดให้เข้ากับเขาและวัฒนธรรมในการทำงานของเขาให้มากขึ้น

รักและคิดถึง

คิดถึงข้าวไข่เจียว ห้องอาหารสหโภชนามากที่สุด จำได้ว่าห้องอาหารค่อนข้างไกลจากคณะที่เรียน และมักจะมีคนแน่นตลอดเวลา จึงมีโอกาสได้ไปทานไม่บ่อยนัก แต่ว่าไข่เจียวที่นั่นหอมอร่อย รสชาติกลมกล่อมมาก ยิ่งได้ทานกับซอสพริกศรีราชาแล้ว ก็คุ้มค่ากับการเดินทางและรอคิว (หัวเราะ)

จากพี่ถึงน้อง

การเรียนไม่ได้สิ้นสุดอยู่แค่ในมหาวิทยาลัย โลกในปัจจุบันหมุนเร็วขึ้นมาก มีความรู้และสิ่งใหม่ ๆ เกิดขึ้นตลอดเวลา อีกทั้งสมัยนี้ความรู้ได้ง่ายมาก คนทุกคนจึงมีโอกาสที่จะหาความรู้ได้ทั่วถึงกัน ดังนั้น ความกระหายใคร่รู้ และความสามารถในการเรียนรู้ได้เร็ว จะเป็นสิ่งที่แยกผู้นำออกจากผู้ตาม คนเราจึงต้องหมั่นศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม และฝึกฝนตัวเองอยู่เสมอ ถึงจะปรับตัวตามโลกได้ทัน **ku**

งานที่ทำแล้ว
คำนึงถึงตัวเองและ
ผู้อื่นไปพร้อม ๆ กัน
เป็นเรื่องสำคัญ



KASAMA YAMTREE



SCAN ME NOW

กษมา แยมตรี คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ KU60 สถาปนิกชุมชน

บัณฑิตที่ได้รับ

ตั้งแต่เรียนจบก็ทำงานสถาปนิกมาตลอด แต่งานที่ทำจะอยู่ในพื้นที่ที่เกี่ยวกับสถาปัตยกรรมชุมชน เป็นงานที่เกี่ยวข้องกับคนกลุ่มมาก เรามองว่าการจัดการทางสถาปัตยกรรมเป็นเรื่องจำเป็น ในการเข้าไปเปลี่ยนแปลงสิ่งแวดล้อมของที่อยู่อาศัยให้ดีขึ้น ซึ่งสุดท้ายจะส่งผลต่อชีวิตความเป็นอยู่ของคนในพื้นที่นั้นด้วย แต่งานของเราไม่ได้แค่ด้านโครงสร้างอย่างเดียว มันรวมไปถึงการสร้างเครื่องใช้หรือการทำสื่อที่จะช่วยกระจายข้อมูลให้เกิดความเข้าใจและเห็นปัญหา นอกจากงานด้านนี้แล้ว เราก็ยกทำอย่างอื่นด้วย บางทีก็ไปจับงานเขียนบ้าง ออกแบบนิทรรศการบ้าง ออกแบบภายในบ้าง อยากทำอะไรก็ทำ เพราะมองว่าการทำหลาย ๆ อย่างมันช่วยหล่อหลอมและผลักดันให้งานชุมชนของเรามีความหลากหลายมากยิ่งขึ้น

ชีวิตในรั้ว มก.

ชีวิตในมหาวิทยาลัยของเราแบ่งออกเป็น 2 เรื่องคือ เรื่องสังคมกับเรื่องเรียน เรื่องสังคมสนุกอยู่แล้วตั้งแต่เข้าเรียน และด้วยความที่สนิทโอมันเล็ก มีนิสิตแค่ 24 คน เป็นผู้หญิง 7 คนเอง ที่เหลือก็ผู้ชาย เลยทำให้เราอยู่เหมือนครอบครัวตัวเราเป็นเด็กต่างจังหวัด พ่อกับแม่เป็นอาจารย์มหาวิทยาลัยซึ่งเราที่เรียนโรงเรียนสาธิตอยู่ในสายตาพ่อแม่ตลอดเลยทำให้รู้สึกเกร็ง ๆ ทำอะไรบ้างมันไม่ค่อยได้ แต่พอย้ายมาเรียนกรุงเทพฯ แล้วก็ได้เรียนในคณะที่ทำให้

เรากล้าที่จะมีความคิดสร้างสรรค์ เลยทำให้ความสัมพันธ์ทางสังคมของเรากับเพื่อนและอาจารย์สนุกขึ้น ส่วนเรื่องเรียนมาสนุกจริง ๆ ตอนปี 3 สองปีแรกไม่ค่อยอิน เพราะถามตัวเองเยอะเหมือนกันว่าที่เรียนอยู่ไม่ใช่ตัวเราจริง ๆ หรือเปล่า เราจะมีคำถามในหัวว่า *'นี่ทำจบไปแล้ว กูจะมีประโยชน์หรือเปล่า'* (ยิ้ม) เป็นแบบนี้จริง ๆ นะ เหมือนเรามาจากวัฒนธรรมไทยที่เด็กต้องเกรงกลัวผู้ใหญ่ เวลาอาจารย์คอมเมนต์อะไรมาทีไรก็ไม่กล้าแสดงความคิดเห็นตรง ๆ ซึ่งอาจารย์เขาอาจไม่ได้คิดอย่างนั้นก็ได้ แต่เรากลับคิดไปเองหมดเลยว่าพูดแบบนี้ไม่ได้ ออกแบบแบบนี้ไม่ได้ ทำให้สองปีแรกเศร้า ๆ นิดหนึ่ง

บทเรียนสำคัญ

ปี 3 เราได้เจออาจารย์ 3 ท่าน (อ.สิงห์ อินทรชูโต, อ.กิจโชตินันทนศิริวิกรม และ อ. Luke Yeung) พร้อม ๆ กัน ซึ่งพวกเขาสอนให้รู้ว่าจริง ๆ แล้วเราตั้งคำถามได้ เราสามารถค้นหาคำตอบของคำถามที่ตัวเองตั้งได้ ผ่านมุมมองทางสถาปัตยกรรม ตอนนั้นเลยรู้สึกว่าการเรียนเริ่มสนุกขึ้น กล้าพูด กล้าเถียง กล้าแสดงออกในสิ่งที่ตัวเองสงสัย และได้เรียนรู้อะไรจริง ๆ แล้วสถาปัตยกรรมเกี่ยวข้องกับ การทดลองทางความคิดเยอะ และเรามีอิสรภาพในการทำสิ่งต่าง ๆ เหล่านั้น ตั้งแต่นั้นมาเลยบ้าบิ่นมากทั้งกับเรื่องการทำงาน การออกแบบ การเรียน และตั้งใจว่าจะใช้ชีวิตแบบนี้ทำงานกับพื้นที่ที่มีความต้องการสถาปัตยกรรมจริง ๆ

เราอยากทำงานกับคนที่สามารถบอกได้ว่าการออกแบบของเรามีประโยชน์กับชีวิตเขาจริง

รักและคิดถึง

เราคิดถึงความเป็นครอบครัวในมหาวิทยาลัยนี้ พอเราอยู่เป็นครอบครัวเราไม่ได้คุยกันแค่เรื่องเรียนแล้วเรายังแชร์เรื่องอื่นด้วย เราไม่ได้แค่การสนับสนุนทางกายภาพจากเพื่อนอย่างเดียว แต่เป็นการสนับสนุนทางจิตวิญญาณด้วย การมีความสัมพันธ์ทางสังคมที่ดีคือเรื่องจำเป็น เพราะเป็นกลไกที่ทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนทางความรู้และการสนับสนุนทางจิตวิญญาณ ซึ่งไม่ใช่แค่การที่รับเท่านั้น เรายังส่งต่อให้คนอื่น ๆ ด้วย ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะทำให้เกิดอิสรภาพในตัวเอง และนำไปสู่อิสรภาพทางความคิด การปฏิบัติต่าง ๆ

จากพี่ถึงน้อง

งานที่ทำแล้วคำนิยามถึงตัวเองและผู้อื่นไปพร้อม ๆ กัน เป็นเรื่องสำคัญ บางทีเรารู้สึกอยากทำงาน เก็บเงิน ซึ่งก็เป็นเรื่องที่ดีแหละ เพราะมันช่วยสร้างความสุข ช่วยสนับสนุนครอบครัวเราได้ แต่ต้องอย่าลืมว่ามีสังคมรอบตัวเราที่เป็นวงกลมใหญ่กว่าวงกลมของเราและครอบครัว ซึ่งวงกลมนี้ก็เป็นกลไกที่จะส่งผลกระทบต่อตัวเราเนี่ย ๆ เราจึงคิดว่าเป็นเรื่องที่สำคัญมากที่เราต้องคิดว่าวิชาชีพเราให้อะไรกับเรา และวิชาชีพเราให้อะไรกับคนอื่น ไปพร้อม ๆ กัน **KU**

ชีวิตในช่วงที่ทำงาน
มันคือการเรียนรู้
วิธีคิดอีกรูปแบบหนึ่ง
แบบที่ไม่ได้เรียนจาก
ตำราในมหาวิทยาลัย

PIYA KITPRASONG



SCAN ME NOW

ปิยะ กิจประสงค์ คณะเกษตร กำแพงแสน KU64 เกษตรกรรุ่นใหม่ ฟาร์มมะเขือเทศเซอร์รี 'ตะขอบฟ้า'

ยินดีที่ได้รู้จัก

หลังจากเรียนจบ เราก็ทำงานบริษัทเอกชนแห่งหนึ่งมาตลอด เพิ่งประมาณ 3 ปีก่อนที่ตัดสินใจออกมาทำมะเขือเทศเซอร์รี ในโรงเรือน โดยการปลูกของเราจะเน้นที่รสชาติที่ถูกปากคนไทย ถ้าสังเกตการเกษตรในโรงเรือนตอนนี้ ส่วนใหญ่จะเป็นเมล่อน เราก็คิดว่าทำไมจะต้องเป็นเมล่อน ทำไมจะต้องเหมือนกับคนอื่น เราจึงเลือกมะเขือเทศเซอร์รี ซึ่งตอนนี้ก็กลายเป็นพืชผลของตำบลปลายนา จังหวัดสุพรรณบุรีแล้ว

ชีวิตในรั้ว มก.

ตอนปี 1 เป็นช่วงเปลี่ยนผ่านจากชีวิตเด็กมัธยมสู่มหาวิทยาลัย สมัยเรียน ม.ปลาย เราเป็นนักกีฬาฟุตบอลอยู่แล้ว รุ่นพี่เขาเห็นว่าเล่นได้ก็เลยชวนไปเตะบอล ตอนนั้นการเรียนไม่สนใจเลย (หัวเราะ) เตะบอลทุกวัน เวลาสอบเราก็คิดว่ามันจะเหมือนสมัยมัธยมที่อ่านผ่าน ๆ ก็ไปสอบได้ปรากฏว่าไม่ใช่เกรดเฉลี่ยแรกแรกได้ประมาณ 1.09 พอจบปี 1 เกิดจุดเปลี่ยน ประสบอุบัติเหตุมอเตอร์ไซค์ชนขาหักทั้งสองข้าง โอกาสเล่นฟุตบอลก็น้อยลง หลังจากนั้นก็เลยหันมาสนใจเรื่องเรียนมากขึ้น เหตุการณ์สนุก ๆ มีเยอะมาก อย่างตอนปี 1 ก็มีกิจกรรมรณรงค์ที่ตอนเป็นน้องก็เคยสงสัยเหมือนกันว่าจะทำไปเพื่ออะไร แต่พอโตขึ้นมาเป็นพี่ถึงรู้ว่าจริง ๆ แล้วทั้งหมดที่ทำไปไม่ใช่เพราะอยากแกล้งน้อง เราทำเพราะหวังดี เป็นกิจกรรมที่ทำให้คนหลายร้อยคนในคณะรู้จักกันได้หมดภายในหนึ่งเดือน

บทเรียนสำคัญ

ถ้าถามว่าตอนนี้ประสบความสำเร็จแล้วหรือยัง ก็กระตือรือร้นนะ (ยิ้ม) แต่ก็ยังไม่ขนาดนั้น เพราะเราเพิ่งเริ่มทำการเกษตรเมื่อ 3 ปีก่อนเอง ซึ่งประสบความสำเร็จจากการเรียนก็ช่วยเราได้เยอะ สมัยที่ทำงานบริษัท เคยถามตัวเองเหมือนกันว่า ทำไมพนักงานบริษัทถึงไม่รักองค์กรเหมือนกับตอนที่เรานิสิต ที่เรารักมหาวิทยาลัยมากเลย ทั้ง ๆ ที่เราต้องเสียเงินจ่ายค่าเรียนให้มหาวิทยาลัยนะ ซึ่งนั่นก็เป็นเหตุผลหนึ่งที่เราตัดสินใจลาออกเพื่อกลับมาทำการเกษตรที่บ้าน คือพื้นที่ไม่ได้มีเยอะหรอก แต่เราอยากทำอะไรสักอย่างให้พื้นที่ที่ไม่เยอะของเราตรงนี้มีมูลค่า แล้วเราก็จบเกษตร พ่อแม่ก็เป็นเกษตรกร เราอยากพัฒนาให้การเกษตรไทยเหมือนประเทศอื่น ๆ เช่น ญี่ปุ่น ที่เขาปลูกฝังคนของเขา มาตั้งแต่เด็ก คนไทยอาจมองว่าอาชีพเกษตรกรเป็นอาชีพที่ต่ำต้อย เราอยากพัฒนาตรงนั้น ลบความคิดแบบนั้นจำได้ว่าสมัยเรียนจะมีอาจารย์คนหนึ่ง เขาเป็นคนเข้มงวดมากเวลาขึ้นแปลงสามเหลี่ยม เขาบอกว่าก่อนหนึ่งต้องขนาดประมาณลูกมะนาว บางทีก้อนของเราเกินไปหน่อยหนึ่งเขาก็ให้งานเพิ่ม เมื่อก่อนก็คิดนะว่าเขาแกล้งหรือเปล่า พอโตมาถึงเข้าใจว่า ขนาดอาจารย์ทำแค่นั้นเรายังรับไม่ได้เลย แล้วถ้าต้องไปทำงานในห้องครัวหรือธุรกิจของตัวเองที่มีแรงกดดันสูงกว่านี้ เราจะทนได้อย่างไร

รักและคิดถึง

เราคิดถึงช่วงที่ฝึกงานมากที่สุด ซึ่งการฝึกงานไม่ได้มีแค่เราคนเดียว แต่ฝึกกันครึ่งคณะไปเลย เยอะมาก สนุก เฮฮา มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน บางทีเราติดเรียนแต่ต้องใส่ปุ๋ย เพื่อนก็ไปให้ได้ มันเลยเป็นเหมือนช่วงพีสุจน์มิตรภาพเหมือนกันนะ (หัวเราะ) เราได้เรียนรู้อะไรหลาย ๆ อย่างมาจากประสบการณ์ในตอนนั้น

จากพี่ถึงน้อง

สำหรับน้อง ๆ ที่เพิ่งเรียนจบ เราก็ไม่แนะนำให้ออกมาทำเกษตรเองเลยนะ หรืออาชีพอื่นที่เหมือนกัน เราอยากให้ลองไปทำงานบริษัทดูก่อน หาสิ่งคมเก็บเกี่ยวประสบการณ์ชีวิตในช่วงที่ทำงานมันคือการเรียนรู้วิธีคิดอีกรูปแบบหนึ่ง แบบที่ไม่ได้เรียนจากตำราในมหาวิทยาลัย อย่างการทำงานในบริษัทจะทำให้เราโตเป็นผู้ใหญ่มากขึ้น เราจะมีลูกน้องและก็มีหัวหน้า บางทีหัวหน้าตำราเรา เราจะเอาไปด่าลูกน้องต่อตรง ๆ ไม่ได้ เพราะถ้าเอาไปด่าเดียวไม่มีคนทำงานอีก เราก็ต้องเรียนรู้วิธีการสื่อสารกับเขา ซึ่งเรื่องเหล่านี้ถ้าไม่ได้ทำงานบริษัทมาก่อนจะไม่รู้เลย **ku**

ทำตัวให้เหมือน
นักเครื่องบิน
ที่พร้อมจะ
รับเอาสิ่งใหม่ ๆ
เข้ามาได้เสมอ



KARNCHANOK CHUNYARUCK



SCAN ME NOW

เรืออากาศโทหญิงกานต์ชนก จรรย์ารักษ์ คณะมนุษยศาสตร์ KU66 ศิษย์การบินชั้นประถมศึกษา ประจำกองทัพอากาศ

บัณฑิตที่ใคร่จูงใจ

ปัจจุบันรับราชการในตำแหน่งศิษย์การบินชั้นประถมศึกษา ฝ่ายยุทธการ ฝูงบิน 604 กองบิน 6 กองทัพอากาศ ตอนนี้อยู่ในขั้นตอนของการเรียน Ground School เพื่อเตรียมความพร้อมสำหรับฝึกภาคอากาศ เพื่อสำเร็จเป็นนักบินประจำกองพร้อมรบของกองทัพอากาศ ก่อนหน้าที่จะผันตัวเองมาเป็นนักบิน เราทำงานเป็นครูสอนภาษาอังกฤษมาตลอด ตั้งแต่สมัยเรียนมหาวิทยาลัยก็รับงานสอนพิเศษมาเรื่อย ๆ จนเรียนจบก็มาทำงานสายอาจารย์เต็มตัว ตอนสอบเข้ารับราชการก็สอบในตำแหน่งครูภาษา ซึ่งตรงกับสายที่เราเรียนตอนอยู่มหาวิทยาลัย จนกองทัพอากาศเปิดให้สอบ นักบินหญิงรุ่นแรกก็เลยตัดสินใจสมัคร เพราะนี่คือความฝันที่เราอยากมีมาตั้งแต่เด็ก ตอนแรกก็ไม่รู้ว่าจะผ่านการคัดเลือกหรือไม่ แต่เราเชื่อในความฝันของตัวเอง ตั้งใจและพยายามอย่างเต็มที่ ซึ่งสุดท้ายก็ผ่านการคัดเลือก พอเข้ามาแล้วก็ต้องทำงานอย่างหนัก เพราะความรู้ที่ใช้เราไม่เคยเรียนมาก่อน มาเรียนใหม่ทั้งหมด แต่โชคดีที่ตำราเรียนเป็นภาษาอังกฤษ เราเลยได้นำวิชาที่เรียนจากมหาวิทยาลัยมาใช้ด้วย (ยิ้ม)

ชีวิตในรั้ว มก.

ชีวิตในรั้วมหาวิทยาลัยเป็นอะไรที่สนุกและน่าจดจำช่วงหนึ่งเลยนะ ความประทับใจต่อมหาวิทยาลัยจริง ๆ ก็มีเยอะมาก ถ้าให้ยกตัวอย่างก็คงเป็นความประทับใจตอนประกวดผู้นำ

เชียร์ชมมหาวิทยาลัย จำได้ว่าตอนนั้นอยู่ปี 1 ได้ไปดูแลตัวเองของแสดง พอถึงช่วงที่ต้องร้องเพลงประจำคณะปรากฏว่าผู้ชมที่นั่งอยู่ฝั่งตรงข้ามพากันลุกขึ้นยืนและร้องเพลงประจำคณะมนุษยศาสตร์พร้อมทำท่าประกอบด้วย เรายังก็ลุกขึ้นแล้วก็ร้องเพลงทำท่าเช่นกัน เป็นความรู้สึกว่านิสิตของคณะทุกคนมีความพร้อมใจกันมาก แล้วก็เสียงเพลงดังมาก ๆ ให้ความรู้สึกปลื้มแล้วก็ภูมิใจที่เป็นส่วนหนึ่งของคณะมนุษยศาสตร์

บทเรียนสำคัญ

มหาวิทยาลัยให้อะไรเราหลายอย่างมาก ๆ อย่างแรกเลยคือการมีวินัยต่อตนเอง เพราะชีวิตในมหาวิทยาลัยไม่มีใครมานั่งบังคับ ทั้งหมดล้วนอยู่ที่ตัวเอง ซึ่งการมีวินัยนี้เองส่งผลต่อหน้าที่การงานในปัจจุบันอย่างมาก เพราะหัวใจของการเป็นทหารคือการมีวินัย อีกตัวอย่างที่เห็นชัด ๆ เลยก็คือ การทำกิจกรรมควบคู่ไปกับการเรียน เพราะจำได้ว่าตอนที่ยังเรียนอยู่ จะต้องเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ และเก็บชั่วโมงด้านต่าง ๆ ให้ครบ จึงจะถือว่าเรียนจบ จะเก็บแต่หน่วยกิตให้ครบอย่างเดียวไม่ได้ ซึ่งสิ่งที่เราได้มานอกจากชั่วโมงกิจกรรมก็คือเพื่อนใหม่มากขึ้น เพื่อนต่างคณะ และการใช้ชีวิตในรั้วมหาวิทยาลัยที่นอกเหนือจากการเรียนหนังสือ พอมาทำงานจริง ๆ ก็เลยยังเข้าใจว่า เราจะเอาแต่นั่งทำงานอย่างเดียว เข้าแปดโมงมาทำงาน เย็นสี่โมงกลับบ้าน ไม่ได้แล้ว คนเราต้องมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น

มีกัลยาณมิตรมากมาย ซึ่งผู้คนเหล่านี้อาจจะยื่นมือเข้ามาช่วยเหลือเราในยามที่เราเดือดร้อนได้ และเราเองก็จะมีโอกาสทำสิ่งดี ๆ ด้วยการช่วยเหลือพวกเขาได้เช่นกัน

รักและคิดถึง

คิดถึงที่สุดก็คงจะเป็นซุ่ม FL เก่า ก่อนที่จะมีการปรับปรุ๊งตึกคณะใหม่ ที่ตรงนั้นเป็นที่นั่งที่นิสิตเอกภาษาอังกฤษกับญี่ปุ่นจะมานั่งรวมกัน เป็นที่ที่ได้พบปะพูดคุยกับเพื่อน ๆ พี่ ๆ น้อง ๆ แลกเปลี่ยนความคิดเห็น ทานข้าว นม ดึงหนังสือทำงานกลุ่ม และทุก ๆ อย่างที่เป็นกิจกรรมของเอกด้วยกัน ตั้งแต่ชั้นปี 1 ไปจนถึงพี่ ๆ บัณฑิตที่จบไปแล้วก็ยังแวะเวียนเข้ามาหาบ้าง ๆ อยู่ตลอด บรรยากาศจะอบอุ่นเป็นกันเองมาก ๆ คิดอะไรไม่ออกก็มาที่ซุ่มก่อนเลย (หัวเราะ)

จากพี่ถึงน้อง

อยากฝากถึงน้อง ๆ ว่า ชีวิตการทำงานก็เหมือนที่ใคร ๆ เขาพูดว่า มันไม่ได้โรยด้วยกลีบกุหลาบเสมอไป มีอุปสรรคมากมายที่น้อง ๆ จะต้องเจอ มันจะเยอะเยอะและวุ่นวายมากกว่าปัญหาที่น้อง ๆ เจอตอนอยู่ในมหาวิทยาลัย สิ่งที่เรากำทำได้ก็คือ การกำหนดให้พร้อมอยู่เสมอ การมองต่างมุม และคิดทางแก้ไว้หลาย ๆ ทาง เตรียมตัวให้พร้อมสำหรับความรู้ใหม่ ๆ ทำตัวให้เหมือนน้ำครึ่งแก้วที่พร้อมจะรับเอาสิ่งใหม่ ๆ เข้ามาได้เสมอ แล้วเราจะมีชีวิตส่วนตัวและชีวิตการทำงานที่มีความสุขแน่นอน **KU**



THANAROP KOSOLPRAPHA



SCAN ME NOW

สวสว โทศลปะระภา คณะมนุษยศาสตร์ KU67
ครูผู้ช่วยสอนดนตรี โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ยินดีที่ได้รู้จัก

ผมเป็นคนชอบเล่นดนตรีตั้งแต่เด็กแล้ว เครื่องดนตรีชนิดแรก
ที่เล่นคือ เปียโน ตอนนั้นรู้สึกว่าจะอายุ 10 ขวบ ต่อจากนั้น
ก็ได้ลองฝึกเล่นกีตาร์ แล้วก็เรียนดนตรีมาเรื่อย ๆ ผมเล่น
เครื่องดนตรีได้หลายอย่าง ทั้งกีตาร์ เปียโน แต่ไวโอลิน
ไม่ถนัดนะครับ (ยิ้ม) นอกจากเล่นดนตรีก็ชอบร้องเพลงด้วย
ตอนนี้ก็ทำงานเป็นครูสอนดนตรีที่โรงเรียนสาธิตแห่ง
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ และรับงานเล่นดนตรีทั่วไป
ด้วยครับ

ชีวิตในรั้ว มก.

ตอนแรกผมเรียนที่คณะสังคมศาสตร์ แต่ก็ไม่รอด จำได้ว่า
ติด F ของวิชาในคณะสังคมศาสตร์ เลยขอย้ายไปเรียน
ที่คณะมนุษยศาสตร์ ภาควิชาดนตรีแทน พอย้ายมาก็ดีเลยครับ
เพราะผมชอบดนตรีอยู่แล้ว ก็มีความสุขมากที่ได้แสดง ได้
ทำสารนิพนธ์ ส่วนเพื่อน ๆ ร่วมรุ่นก็ช่วยสนับสนุนและ
ให้กำลังใจมาตลอด ไม่ว่าจะเป็นเพื่อนในคณะหรือเพื่อน
ต่างคณะ ถ้ามีเวลาจะชอบเล่นดนตรีกับเพื่อนครับ ส่วนใหญ่
จะเป็นเพลงไทย ทั้งเพลงเก่าและเพลงใหม่ แต่ถ้าเพลงสากล
จะชอบเพลง More Than I Can Say ของ Leo Sayer
ส่วนศิลปินชาวไทย ผมชอบพี่เบิร์ด-ธงไชย แมคอินไตย์ กับ
วงบอดี้สแลมครับ

! ถ้าทุกคนทำงานอย่างตั้งใจและสุจริต
! ความฝันจะอยู่ไม่ไกลเกินเอื้อมแน่นอน

บทเรียนสำคัญ

อย่าฝืนเรียนในสิ่งที่ตัวเองไม่ถนัดครับ เพราะนอกจาก
จะเสี่ยงกับการเรียนไม่จบ ถูกให้ออก แล้วยังทำให้เราไม่มี
ความสุขด้วย ผมโชคดีที่ได้รับความเมตตาจากอาจารย์ทั้งสอง
คนนะคือ คณะสังคมศาสตร์และคณะมนุษยศาสตร์ที่ให้
โอกาสผมได้เริ่มต้นใหม่ และนำศักยภาพด้านดนตรีที่มี
มาใช้งานประสบความสำเร็จ พอเราเจอสิ่งที่ตัวเองชอบ ได้ทำ
ในสิ่งที่ตัวเองรัก ยืนยันฝึกฝนและมีวินัยกับตัวเอง ความ
สำเร็จก็ไม่ใช่อะไรยากแล้ว

รักและคิดถึง

ผมรู้สึกปลาบปล้ำใจมากกับความสำเร็จในวันนี้ ต้อง
ขอบคุณมหาวิทยาลัยที่คอยสอนและเกื้อหนุนมาตลอด
ทั้งอาจารย์และเพื่อน ๆ ที่คอยช่วยเหลือ เอาใจใส่ ดูแล คอย
ชื่นชมและติเตียน ทั้งเรื่องการซ้อมและการเรียน เพื่อให้เรา
แก้ไขและพัฒนาต่อไป ผมคิดถึงคนเหล่านั้น รวมไปถึงสถานที่
ในมหาวิทยาลัยหลายแห่ง อย่างเช่นอาคารวงซิทานุสรณ์
หรือเรื่องอาหารก็คิดถึงเหมือนกัน โดยเฉพาะที่บาร์ใหม่
ถ้วยดีयरวดหน้า ผัดซีอิ๊วอร่อยมาก

จากพี่ถึงน้อง

เมื่อเรียนจบไปแล้วก็ให้น้อง ๆ ทุกคนนำความรู้ที่ได้เล่าเรียน
มาใช้ในการประกอบอาชีพต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นนักดนตรี นัก
สื่อสารมวลชน สถาปนิก วิศวกร ช่างภาพ หรืออาชีพใด
ก็ตาม ถ้าทุกคนทำงานอย่างตั้งใจและสุจริต ความฝันจะอยู่
ไม่ไกลเกินเอื้อมแน่นอน **กข**

ถ้าย้อนเวลากลับไปได้
อยากทำกิจกรรมมากขึ้น
ตอนนี้เสียดาย
น่าจะเข้าทุกครึ่ง
มันเป็นความทรงจำดี ๆ
ที่ไม่สามารถหาซื้อได้
ในชีวิตอีกแล้ว



ADCHARAPORN KANOKNATEESAVAD



SCAN ME NOW

อัจฉราภรณ์ กนกนทีสวัสดิ์ คณะเศรษฐศาสตร์ KU70 นางสาวไทยปี 2556

ยินดีที่ได้รู้จัก

เราได้รับตำแหน่งนางสาวไทยประจำปี 2556 รวมถึงรางวัล Miss Intelligent และ วัยใจช่างภาพสื่อมวลชน จากนั้นก็มีงานในวงการบันเทิงเรื่อย ๆ ตอนนี้ถ่ายละครจบไปแล้ว 3 เรื่องคือ สิงห์สีแคว ทางช่อง 3 เรื่องที่สองเพิ่งถ่ายจบไป กำลังรอฉายอยู่คือ สามสายกับคุณนายสะอาด ส่วนเรื่องสุดท้ายชื่อ มายาฉิมพลี ที่กำลังจะฉายเร็ว ๆ นี้เช่นกันค่ะ

ชีวิตในรั้ว มก.

เราประทับใจรูปแบบการเรียนการสอนของที่นี่ จำได้เลยว่าตอนที่ยังเป็นนิสิตอยู่ คณะเศรษฐศาสตร์สำหรับเราเป็นคณะที่เรียนยาก เพราะต้องเข้าใจเศรษฐศาสตร์ด้วย ต้องเรียนบัญชีด้วย แล้วด้วยภาควิชาที่เกี่ยวกับการเกษตร เราก็ต้องเรียนด้วย อย่างเช่น วิชาปศุสัตว์ เป็นต้น ฟังแล้วดูเหมือนอยากมาก ๆ เลยใช้หมอค แต่จริง ๆ แล้วการเรียนไม่ได้เป็นปัญหาอย่างที่คิด เพราะอาจารย์ที่มหาวิทยาลัยแห่งนี้เป็นคนที่ดีพิเศษมาก (ยิ้ม) เวลาที่เรียนในห้องแล้วไม่เข้าใจตรงจุดไหน เราก็สามารถยกมือถามอาจารย์ได้เลยเดี๋ยวนั้น อาจารย์ก็จะอธิบายให้เราฟังเลย หรือหมดคาบไปแล้ว จะไปตามอาจารย์นอกเวลา เขาก็เปิดโอกาสให้เราเต็มๆ มันเลยไม่ทำให้เรารู้สึกถึงระยะห่างระหว่างอาจารย์กับนิสิต เป็นเหมือนคุณพ่อคุณแม่ เหมือนคนในครอบครัวมากกว่า

บทเรียนสำคัญ

มหาวิทยาลัยได้ปลูกฝังหลาย ๆ อย่างให้กับเรา โดยเฉพาะในเรื่องของควมมีระเบียบวินัยและการตรงต่อเวลา อย่างสมัยที่เรียนอยู่จำได้ว่าการเช็คชื่อแทบทุกวิชา นิสัยแบบนี้เลยติดตัวเรามาจนถึงวัยทำงาน เวลาเข้าเรียนถ้าอยากได้คะแนนก็ต้องเช็คชื่อ ถ้าอยากเช็คชื่อก็ต้องไปเรียนให้ตรงเวลา ซึ่งมันก็ส่งผลต่อมาถึงตอนทำงานด้วย ทั้งกับตอนประกวดนางสาวไทยและงานอื่น ๆ ที่เราให้ความสำคัญกับความรับผิดชอบของตัวเองมาก นอกจากนี้ เรายังนำความรู้ที่ได้เรียนไปใช้ตอบคำถามตอนประกวดและนำความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ที่ได้จากห้องเรียนไปปรับใช้ต่อในชีวิตจริง เพราะสมัยเรียนจะมีการทำงานเป็นกลุ่มเยอะมาก สิ่งเหล่านี้จึงคิดว่าทำให้เราสามารถอยู่ในสังคมได้ง่ายขึ้น อยู่ร่วมกับคนอื่นได้ดีขึ้น ซึ่งส่งผลให้การทำงานราบรื่นไปด้วย

รักและคิดถึง

สิ่งที่เราคิดถึงมากที่สุดในช่วงมหาวิทยาลัยก็คงเป็นเรื่องเรียนนี่แหละ คิดถึงวัยเรียน หลังจากเรียนจบก็จะห่างหายจากความรู้สึกเหล่านั้น ความรู้สึกที่เกิดขึ้นในช่วงเวลาที่เราเรียนยาก ๆ เรียนหนัก ๆ พอกำลังงานมาก ๆ เราจะรู้สึกว่

สมองได้พัฒนามากขึ้นแล้ว จึงทำให้เราอยากกลับไปเรียนอยากกลับไปทำกิจกรรมอีกครั้งหนึ่ง เพราะแต่ละกิจกรรมสอนให้เราเข้าสังคมกับเพื่อน ๆ ได้รู้จักคนใหม่ ๆ อย่างเช่นกิจกรรมรณรงค์ เราก็เข้าบ้าง ไม่เข้าบ้าง (หัวเราะ) มาตอนนี้เสียตายน่าจะเข้าทุกครั้งเลย ถ้าย้อนเวลากลับไปได้ก็อยากทำกิจกรรมหลาย ๆ อย่างของมหาวิทยาลัย มันเป็นความทรงจำที่ไม่สามารถหาซื้อได้ในชีวิตอีกแล้ว

จากพี่ถึงน้อง

ชีวิตหลังจากการเป็นบัณฑิตสำหรับเราคือ การนำความรู้ไปใช้ในการทำงาน ซึ่งการทำงานของแต่ละคนถือว่าเป็นบทบาทและหน้าที่ใหม่ที่น้อง ๆ นิสิตไม่เคยสัมผัสมาก่อนเป็นการทำงานที่เติมรูปแบบครั้งแรกในชีวิต ถือเป็นช่วงเวลาที่ต้องก้าวออกจากวัยเด็กสู่การเป็นผู้ใหญ่ที่แท้จริง หัวข้อที่เราอยากจะทำคือทุกคนยอมเจออุปสรรคในการทำงาน อยากเป็นกำลังให้ทุกคนก้าวข้าม เรียนรู้แก้ไขเอาชนะอุปสรรคเหล่านั้น เพราะจากประสบการณ์การทำงานของตัวเอง เราเชื่อว่าอุปสรรคเหล่านั้นจะเป็นสิ่งสำคัญที่ทำให้ชีวิตของน้อง ๆ มีความเข้มแข็งและก้าวหน้าต่อไปอย่างมั่นคง **ku**



ALL YOU NEED IS AMBITION

นายจ้างมองหาอะไร?

"น้องเอ๊ย ชีวิตจริงนะ มันเพิ่งเริ่ม..."

หากว่าเราใจตรงกัน หลายคนคงเมื่อประโยคเมื่อครู่ ไม่น้อยไปกว่าการได้ยินเรื่องชวนหน่ายแสนจำเจ กับเหตุแค่เรียนจบแล้วไปสมัครงาน อะไรมันจะ ยิ่งใหญ่นขนาดนั้น เอาเป็นว่าชีวิตจริงเริ่มตั้งแต่ เกิดนั้นล่ะ เพียงแต่แค่เปลี่ยนบทก็เท่านั้น

หางานเลยดีไหม แล้วเมื่อมองหาควรยึดจากปัจจัย อะไร - สายเรียนที่จบมา ฐานเงินเดือน หรืองานที่เรา (น่าจะ) รัก ทางเลือกไหนนั่นดีที่สุด

เราไม่มีคำตอบให้หรอกที่โลกนั้นยากเกินจะ คาดเดา สิ่งที่พอเห็นเป็นประโยชน์คงเป็นการบอกเล่า ในมุมมองของ 'ผู้เลือก' ว่าเขามองหาอะไรจาก 'ตัวเลือก' โดยเฉพาะอย่างยิ่ง พวกเราที่เพิ่งเรียนจบมาเมื่อครู่

พวกคุณไม่ได้หางานยาก?

ว่าร้ายคล้ายแหว่งมาตั้งแต่สิ้นปีกลาย เมื่อเดือน ธันวาคม พ.ศ.2558 สื่อหลายแห่งในหน้าเศรษฐกิจ ปรบคอมว่าในทิศทางเดียวกันว่าในปีถัดมา (2559) เอกชนจะชะลอการจ้างงาน เพราะเศรษฐกิจกำลังอย่าง ต่อเนื่อง โดยเหตุที่ชวนกังวลหลัก ๆ มีด้วยกัน 3 ปัจจัย ได้แก่ เศรษฐกิจโลก เศรษฐกิจภายในประเทศ และการเคลื่อนไหวทางการเมือง

ซึ่งผ่านมาแล้วเกือบครบหนึ่งปี ภาพรวมกลับไม่ได้ หดหู่เสียทีเดียว แม้แน่นอนว่าในหลายวงการต้องมีการปรับตัวตามแรงเหวี่ยงของโลก อาทิ สื่อสิ่งพิมพ์

และวิทยุโทรทัศน์ เบ็ดเงินก็หันไปโปรยสู่สื่อออนไลน์ เป็นจำนวนหนึ่ง แต่ในขณะเดียวกัน หลายสายอาชีพ อาทิ สื่อสารการตลาด บัญชี วิศวกรรม อุตสาหกรรม ท่องเที่ยว ฯลฯ ก็ยังเป็นที่ต้องการในตลาดแรงงาน

พวกคุณคือคนใจร้อน?

แท้จริงแล้วในมาที่เดียวกันนี้ ลูกจ้างไม่ได้ประสบ ปัญหาแต่เพียงฝ่ายเดียว นายจ้างหรือผู้เลือกก็มีเรื่อง ให้กลุ่มใจไม่น้อยไปกว่ากัน

ตัดปัญหาปัจจัยเศรษฐกิจออกไป อีกข้อเท็จจริง ที่บริษัทแทบทั้งโลกปรบทุกซ์กันคือ คนรุ่นหลังนั้น ออกจากงานง่ายมาก!

จากสถิติ คนรุ่นหลัง (นับจาก Gen-Y เป็นต้นมา) จะทำงานในองค์กรเต็มเต็มที่ 1-2 ปี นับดูเหมือนนาน แต่เมื่อเทียบกับรุ่นก่อน ๆ ก็ถือว่ามาไวไปไวพอสมควร เมื่อตระหนักดูก็ไม่ใช่ความผิดใคร เพราะบุคคล ในแต่ละรุ่นมักมีทางเลือกมากน้อยไม่เท่ากัน สุดท้ายใคร ก็ต่างเลือกสิ่งที่ดีที่สุดทั้งสิ้น

อย่างไรก็ตาม เมื่อได้รับเลือกแล้วก็ควรใช้โอกาสนี้ พิสูจน์ตัวเองสักระดับหนึ่ง ถ้าจะถึงขั้น "ไม่พอใจเดือนนี้ เดือนหน้าลาออก" ก็คงจะส่งผลเสียต่อตนเอง เพราะ การลาออกบ่อย ๆ จะถูกมองว่าขาดความอดทน ซึ่งอาจส่งผลสำหรับการสมัครงานในครั้งถัดไป เนื่องจากในมุมมองของผู้จ้างคงไม่ยากสอนงานใครบ่อย ๆ รักใคร่แล้วก็อยากคบกับเขานาน ๆ เป็นธรรมดา

**MOST PEOPLE WORK
JUST HARD ENOUGH
NOT TO GET FIRED
AND GET PAID
ENOUGH MONEY NOT
TO QUIT**

- GEORGE CARLIN (SOCIAL CRITIC)

พวกคุณน่าจะทำได้หลายอย่าง?

หากพบว่าโลกนี้คือการแข่งขัน ก็ขอต้อนรับ สู่เกม แต่เราอยากแนะนำว่าไม่ต้องคิดแข่งกับใคร เริ่มจากการพัฒนาตนเองนั้นสำคัญที่สุด

จริงอยู่ที่ว่าทีมไหนก็ต้องการคนเก่ง - หากเก่ง สักเรื่องต้องไปให้สุดทาง หรือถ้าตำแหน่งงานเดียว แต่ทำหน้าที่ได้หลากหลายก็ยิ่งคุ้มเข้าไปใหญ่... หลายคนอาจเข้าใจว่าลูกพีในฝันต้องการแบบนี้ แต่อย่าลืมว่าเก่งแค่ไหน หากทำงานร่วมกับคนอื่นไม่ได้ จะรับ(ไว้)เด็กคนนี้มาทำ(ซาก)อะไร(วะ)

ฉะนั้น ห้ามมองข้ามเรื่องทัศนคติที่ดีเป็นอันขาด ไม่ว่าจะมาด้วยเกรดสูงเกิน 4 วิชาไหน สิ่งที่ต้อง ยอมรับคือยังมีอีกมากที่ยังไม่รู้ หลายสิ่งอาจไม่เป็น อย่างที่คิดไว้ เปิดใจให้กว้างและพร้อมเรียนรู้เข้าไว้ แล้วทุกอย่างจะดีเอง

จนเมื่อเวลาแห่งการพิสูจน์ตนเองได้ผ่านไป คนรุ่นที่ ถูกเปรียบว่าเปลี่ยนงานน้อยกว่ารุ่นก่อน ก็อาจไม่ได้เป็น เพราะใจร้อนเสมอไป **KU**



YOUR NEXT STATION

การเรียนต่อครั้งสุดท้าย

แต่ละ ว่าการเรียนอาจเป็นเรื่องน่าเบื่อสำหรับหลายคน เวลา 18+ ปีในห้องเรียนคงมากพอที่จะทำให้เราอยากหลุดออกไปเผชิญโลกแห่งความจริงเสียที

อยากใช้ความสามารถที่เรียนมาให้เต็มที่ อยากพัฒนาทักษะการทำงานและใช้ชีวิตอย่างเต็มขั้น แต่ยังมีคนอีกจำนวนไม่น้อยที่ยากเพิ่มดีกรี หรืออยากเรียนรัฐศาสตร์ในระดับที่ลึกไปกว่าปริญญาตรี

ยุคสมัยที่อินเทอร์เน็ตโตกว่ามอเตอร์ไซค์ และตัวเครื่องมินิราคาถูกจนทุกคนเข้าถึงได้ การไปเรียนต่อต่างประเทศจึงเป็นเรื่องปกติที่เห็นจนชินตา แต่เดี๋ยวก่อนที่เห็นในเฟซบุ๊กและอินสตาแกรมอาจไม่ใช่ความจริงทั้งหมด ยังมีอีกหลายเรื่องที่เราต้องรู้และเตรียมตัวก่อนเผชิญหน้า

FIRSTLY, YOU HAVE TO KNOW YOURSELF !

ถามตัวเองก่อนว่าเรียนไปเพื่ออะไร เพื่อศึกษาคหาความรู้เพิ่มเติม, เพื่อต่อยอดอาชีพทางอาจารย์และนักวิชาการ, เพื่อเพิ่มฐานเงินเดือน หรือเพราะไม่รู้จะทำอะไรต่อ ไม่ว่าจะเพราะอะไรก็ตาม ขอให้รู้ไว้ก่อนว่างานวิจัย (IS) หรือวิทยานิพนธ์อันโหดหินรอเราอยู่ข้างหน้า ถ้าเป้าหมายไม่แน่ชัด อาจทำให้เรายกเลิกกลางคันได้ ดังนั้นเป้าหมายจึงสำคัญมาก

เรียนในสิ่งที่ตัวเองชอบและถนัดจริง ๆ การเรียนปริญญาโทเรียกร้องความรู้ความสามารถเฉพาะทางอย่างมาก ดังนั้นเราควรเลือกสิ่งที่เราคิดว่าทำได้จริง เพื่อไม่ให้เสียค่าเทอมและเวลาไปเปลืองเปล่า ต้องดูให้แน่ชัดว่าสิ่งที่กำลังเรียนอยู่ใช่ตัวเราหรือไม่ เอาไปใช้ประโยชน์ในอนาคตได้แค่ไหน ตั้งรับการอ่านหนังสืออย่างหนักหน่วง เพราะใครที่ว่าปริญญาตรีหนักแล้ว การเรียนเฉพาะด้านนั้นหนักหนากว่าสิบเท่า

ศึกษาข้อมูลให้ละเอียด ลองเข้าไปดูหลักสูตรในเว็บไซต์ของมหาวิทยาลัยและคณะที่เราอยากเรียน ศึกษาให้มั่นใจว่าอยากเรียนจริงๆ แล้วค่อยไปดูกำหนดการรับ ช่วงเวลาแล้วแต่มหาวิทยาลัยจะกำหนด ถ้าเรียนต่อในไทย เกือบทั้งหมดจะต้องวัดความรู้ภาษาอังกฤษ เตรียมสอบข้อเขียนเฉพาะทาง หลังจากนั้นค่อยสอบสัมภาษณ์โดยมากเขาจะดูความตั้งใจจริงและความสามารถว่าเรียนได้ไหม

อีกทั้งยังสามารถศึกษาจากคอนเนคชั่นของ มก. เพราะมีแหล่งรองรับเป็นจำนวนมาก อีกทั้งยังเป็นมหาวิทยาลัยที่ ก.พ. รับรองคุณวุฒิอีกด้วย

หาเวลาเตรียมตัวสอบดี ๆ พยายามหาช่วงเวลาที่ว่างๆ นั่งอ่านหนังสือ หาข้อมูล จัดปฏิทินว่าเดือนไหนสอบอะไร ต้องทำอะไรบ้าง ตั้งสมาธิให้มัน เก็บเอาความเฟรชของสมองที่ยังคงอยู่กับเราเป็นประโยชน์ ถ้าเต็มที่แล้วทุกอย่างก็ไม่ใช่เรื่องยากอีกต่อไป **KU**

A SHORT SURVIVAL GUIDE TO STUDY ABROAD

เตรียมตัวเรื่องภาษา เริ่มจากภาษาอังกฤษในการสอบ TOFEL, TOEIC, IELTS และการเขียนแนะนำตัวเอง ฝึกสนทนาเพื่อสอบสัมภาษณ์ ฝึกพื้นฐานเพื่อใช้ในการดำรงชีวิตในต่างแดน นอกจากนี้ การดูหนังฟังเพลงสากล ก็เป็นสิ่งที่ช่วยดึงดูดให้ใกล้ชิดกับกับภาษาอังกฤษมากขึ้นได้ ลองจดศัพท์ที่สนใจ พยายามอย่าหนีแล้วคือ

ศึกษาเรื่องทุน หรือเตรียมทุนส่วนตัวให้ดี การเรียนต่อในต่างประเทศมีค่าใช้จ่ายสูงมาก บางหลักสูตรค่าเทอมแต่ละหลักล้านบาท ดังนั้นการหาทุนไปเรียนจึงเป็นทางเลือกที่ช่วยให้เราเข้าถึงการศึกษาโดยไม่ลำบากมาก ทุนมีหลายประเภท สามารถหาเว็บไซต์แนะนำทุน เช่น www.scholarship.in.th, www.thaistudyabroad.com จะช่วยแนะนำเราให้รู้จักกับทุนจากหลายประเทศ

เลือกมหาวิทยาลัยให้ตรง มหาวิทยาลัยในต่างประเทศ แม้จะมีชื่อเสียงและได้รับการยอมรับว่ามีคุณภาพ แต่ก็ไม่ได้หมายความว่าเราจะตรงกับสิ่งที่เราอยากเรียนมากที่สุด เช่น ถ้าคนชอบศิลปะ การไปเรียนที่ฝรั่งเศส อิตาลี อังกฤษ จะช่วยเสริมความรู้ได้มาก เช่นเดียวกับความรู้ด้านวิศวกรรม IT ที่ญี่ปุ่น และเยอรมนีจะมีชื่อเสียง ลองดูให้ดีเพื่อให้ได้ความรู้ตามที่ตัวเองต้องการแต่แรก

สุดท้ายคือทำให้เต็มที่ อ่านข้อมูลในคู่มือให้ปัง เปิดใจให้กว้าง แล้วลุยโลด

JUST DON'T FORGET TO PLAY

Psychology for Life
ฉบับใหม่ อย่าไปเครียด

ทำงาน หรือ เรียนต่อ ?
เอกชน หรือ รัฐบาล ?
ประจำ หรือ ฟรีแลนซ์ ?
ความจริง หรือ ความฝัน ?

คำถามมากมายในใจเหล่านี้คงเกิดขึ้นในใจทุกคน
ได้ทุกระยะ แต่คงไม่มากไปกว่าบรรดาบทวิตตจนใหม่
ที่จะต้องย้ายสถานะประจำในโลกจำลอง ออกไปสู่โลก
ของชีวิตจริง ก้อนของความคิดมากมายยังขยาย
มวลรวมจนอัดแน่นในสมองยิ่งขึ้น ยิ่งใกล้เวลาต้อง 'ก้าว'
ต่อไป มากเท่าไร หัวใจและสมองก็ยิ่งทำงานหนักแข่งกัน
'เครียด' อาจเป็นคำที่ใช้อธิบายสภาวะดังกล่าว
ได้ชัดเจน



แน่นอนว่าเรารู้จักสภาวะเครียด วิตกกังวล หรือขาดความมั่นใจ ในแต่ละสนามประสบการณ์ชีวิต ตั้งแต่สมัยอนุบาลจนกระทั่งเรียนจบมหาวิทยาลัย ยิ่งในปัจจุบันที่เรากำลังกลายเป็นคนเจน C (*Generation C หรือกลุ่มคนรุ่นใหม่ที่มีไลฟ์สไตล์อยู่บนโลกออนไลน์ อ้างถึงใน positioningmag.com, 2558*) ที่การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร เป็นไปได้ง่าย รับรู้ได้หนักมาก และรับรู้เท่าไรก็ได้ แม้จะเป็นข้อดีที่ทำให้เราเตรียมพร้อมต่อสถานการณ์ใหม่ ๆ ได้ แต่ขณะเดียวกันก็ทำให้เกิดภาวะ Information Overload หรือข้อมูลท่วมหัวเอาตัวไม่รอดได้ง่ายดาย นอกจากนั้นไม่ใช่แค่ข้อมูลทางสมองจะเอ่อล้นความรู้สึกทางใจก็เข้าสู่สภาวะเสี่ยงไม่แตกต่าง เมื่อเราเผลอ เปรียบเทียบตัวเองกับโซเชียลเฟรนด์ได้อย่างง่ายดาย ตามทวิตไทม์ไลน์ที่ไหลปรืด ปรืด และ News Feed ที่ขึ้นแทนจะทุกวินาที

เฮอะ! เราพบสาเหตุมากมายแล้ว ที่กระทบต่อสุขภาพจิตของเราอย่างช่วยไม่ได้ ซึ่งช่วยไม่ได้ก็แปลว่าเปลี่ยนมาแก้ไขในสิ่งที่ช่วยได้ดีกว่า

DEAL WITH DISAPPOINTMENT

เราเรียนจบพร้อมความหวังหลายอย่าง หวังว่าจะได้งานดี เงินเดือนดี เพื่อนร่วมงานดี เจ้านายดี ฯลฯ นั่นเป็นที่มาแรกของความเครียด ความเครียดต่อมาที่มาแบบต่อเนื่องคือ ความผิดหวัง จากการได้แก่บางอย่าง หรือไม่ได้สักอย่าง และเพราะการเรียนจบใหม่ทำให้เรามีพลังอย่างน่าทึ่ง จากการสะสมเวลาลดด้วยการเรียนอะไรไม่รู้ (ที่คงจำรายชื่อวิชากันได้ไม่หมด) อยู่หลายปี เมื่อพบว่าโลกความจริงไม่สวยงามดังหวังที่สำคัญความผิดหวังนั้นจะไม่ได้มาแค่ครั้งเดียวแน่ ๆ ทางเดียวที่จะรักษาไฟในใจ ให้เราทำงานและใช้ชีวิตอย่างมีความสุข ไม่ตกอยู่ในภาวะเสี่ยงต่อปัญหาสุขภาพจิตได้ คือติดกับมันซะ! เพราะความผิดหวังนั้นเป็นวัตถุดิบของความแข็งแกร่งขั้นดี

LET IT BE

โลกนี้มีทั้งสิ่งที่ดีและไม่ดี ครมตัวเดียวกันเบ็ดเตล็ดสองคนอาจรวิวไม่เหมือนกัน บางคนชอบใช้ไอโฟน บางคนอินเลิฟซัมซุง นั่นแปลว่าสถานการณ์ที่ควบคุมได้ร้อยเปอร์เซ็นต์ไม่มีจริง การตัดสินใจในเรื่องเรื่องหนึ่งมีตรรกะหลายประเภท ที่เราจะเอาเหตุผลไหนมาตั้งแล้วบวกลบคูณหารก็ได้ การตัดสินใจที่ดีจึงไม่ใช่การตัดสินใจได้ถูกต้อง แต่เป็นการตัดสินใจที่เรายอมรับผลของมันได้ ไม่เกี่ยวกับการเป็นบัณฑิตจบใหม่ที่คนจะต้องก้าวถูก หรือกลัวก้าวผิด แต่ตั้งใจไว้เสียตั้งแต่ก่อนจะเครียดว่า สมมติอารมณ์ซะ! อย่างกังวลมากนัก และอย่าไปเครียดกับมันเลยน้อ

DON'T FORGET TO PLAY

ภาวะเครียดของบัณฑิตจบใหม่ มักเกิดจากการพยายามตัดสินใจต่ออนาคตของตัวเองให้ได้ อย่างรวดเร็ว บางคนเรียนต่อ บางคนเรื่องงาน บางคนเรื่องครอบครัว ความฝัน แฟน หรืออื่น ๆ จนลืมสรรหาช่วงเวลาผ่อนคลายให้กับตัวเอง บางครั้งล้มกระแทกการนอน ซึ่งนอกจากความเครียดที่มาจากความคิดแล้ว ร่างกายและจิตใจที่ไม่ได้รับการพักผ่อน และผ่อนคลายจะส่งผลต่อฮอร์โมน และทำให้ภาวะเครียดนั้นหนักขึ้น และกระทบต่อร่างกายและจิตใจจนเวียนไป ดังนั้นบอกได้เลยว่า ถ้าอยากหายเครียดการเล่นก็เป็นเรื่องสำคัญ (นะจ๊ะ)

TALK TO SOMEONE WHO UNDERSTANDS

เรารู้กันดีว่า การเล่าบางทีไม่ใช่เพื่อการศึกษา แต่เป็นการระบาย ผลวิจัยทางการแพทย์ระบุชัดเจนว่าการได้เล่า หรือระบายออกไป หรือเรียกให้ช่วยหน่อยว่า “แชร์” คือการบำบัดจิตใจขั้นดี สิ่งสำคัญคือบางเรื่องโดยเฉพาะเรื่องสำคัญใช้ว่าจะเล่าสู่กันฟังได้ทุกคน เพราะความคิดเห็นตอมกลับที่เกิดจากการพูดคุยเป็นเรื่องที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ ซึ่งบางครั้งอาจทำให้การระบายกลายเป็นการระบาด จากเครียดเฉย ๆ อาจเครียดมาก และพาถึงเครียด และที่อันตรายที่สุดคือการบอกเล่าผ่านลงทางโซเชียล แน่นอนว่ากำลังใจอาจมีล้นหลาม แต่ Cyber bullying (การทำร้ายผ่านโลกโซเชียล) ก็อาจเกิดขึ้นได้ ดังนั้น เลือกพูดคุยกับคนที่เข้าใจ และอาจจำเป็นต้องไว้ใจได้ ถึงจะเป็นการแก้ปัญหาเรื่องความเครียดได้ ไม่ใช่แค่ครอบครัว เพื่อนหรือคนรู้จักใกล้ชิด อย่าลืมว่าโลกนี้ยังมีทั้งจิตแพทย์และนักจิตบำบัด ที่พร้อมให้ความช่วยเหลือ...เมื่อเราต้องการ

คำถาม ความเครียด และการเป็น Gen C เป็นเรื่องที่ยาก ถ้าหากจะบอกให้หลีกเลี่ยง แต่เราสามารถตั้งรับและต่อสู้ปัญหาสุขภาพจิตที่เกิดขึ้นจากสิ่งเหล่านั้นได้ด้วยวิธีการต่าง ๆ ที่ไม่ยาก แต่อยากบอกให้ “ทำอะ” เพราะสุขภาพจิตเป็นเรื่องสำคัญเช่นเดียวกับสุขภาพกาย กองทัพเดินด้วยท้องอันใด ความสำเร็จจะมาถึงโดยไวสุขภาพใจและกายก็ต้องแข็งแรงนั่นเอง **KU**



NEVER STOP EXPLORING

อาจจะพบตัวเราในป่าใบเดิม

กับการเดินทาง ปรากฏบางคนก็ว่าเป็นการตามหาตนเอง
แต่กับเพื่อนเรา เขาเป็นว่าทำงานแล้ว กลัวจะว่างไม่ตรงกันนะ
จริง ๆ แล้วยังไปเรื่อย ไปเกี่ยวกับศึกว่า ;-)

BANGKOK



ไหนว่าจะชวนไปต่างจังหวัดง!



กรุงเทพฯ กว้างกว่าที่คิด

ในวันที่พร้อมเปิดโลก ไม่ต้องไปไหนไกล เราเปล่าพูดถึงขนาดของพื้นที่ แต่เมืองอมรแห่งนี้มีเสน่ห์อีกหลายสิ่ง ซึ่งมักถูกความคุ้นชินล่อหลอกให้มองข้าม

เมืองแสนไกลหลายแห่งเหลืออีกหลายมุมที่เนิบจนแปลกใจ และหากเป็นไปได้ ลองเช็กอินโฮสเทลสักแห่ง เพื่อใกล้ชิดกับนักเดินทางจากทั่วโลก เขาอาจบอกว่า "โฮสต์บางกอกเวอร์รี่มีช" จนกรุงเทพฯ นั้นกว้างกว่าที่เคย



DON'T MISS

- เล่นบท Staycation พักผ่อนตามโฮสเทลต่าง ๆ แม้จะอยู่ใกล้บ้านก็ตามแต่
- เดินเตร่ชุมชนในวันว่าง อาจเป็นถนนพระอาทิตย์ หรือสักซอยของสุขุมวิทก็ได้



DON'T MISS

- วัดในสังขละบุรีรับอิทธิพลจากมอญ เป็นเอกลักษณ์ และแปลกตาดี
- เสพความซึลล์ บรรยากาศ และผู้คนตรงนี้ หากที่ไหนมาแทนได้ไม่ง่ายนักหรอก



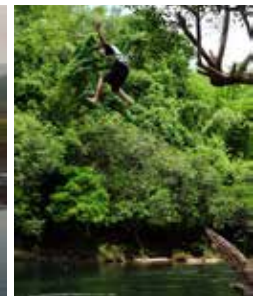
KANCHANABURI



กดปุ่มรีเฟรชได้ตรงนี้

พักใจสักครู่หนึ่ง

หรือจะพักสักหลายครู่ก็ได้ เพราะอำเภอสังขละบุรีไม่ได้อยู่ไกลจนเกินเอื้อม ท่ามกลางการโอบกอดจากธรรมชาติตั้งที่หลายคนมักหลงรักเมืองกาญฯ ไปไม้และสายน้ำยังคงเป็นเอกลักษณ์ เช่นเดียวกับรอยยิ้มชาวมอญที่คอยอยู่ที่สังขละฯ



CHIANG MAI

เมืองขุนเขาคือห้องเรียน



DON'T MISS

- เที่ยวสถานีวิจัยคดอยปุย ซึ่งตั้งอยู่ในอำเภอเมือง ผลไม้ที่นี่ ทั้งพลับและสตอร์อว์เบอร์รี่ อร่อยมาก!
- เครื่องนนิมมานเหมินท์ ถนนสายเดิม มาที่คราวก็ยังใหม่เอี่ยม เพราะมักจะได้แรงบันดาลใจและไอเดียใหม่ ๆ เสมอ

เชียงใหม่ไม่เคยเบื่อ

ณ ความสูง 1,250 เมตรจากระดับน้ำทะเล ของต้อนรับสู่สถานีวิจัยคดอยปุย หรือต้นทางการเกษตรเมืองหนาวของประเทศไทย ซึ่งเสมือนโรงเรียนใกล้บ้านของเหล่าชาวไทยภูเขาให้ได้รู้จักพืชพรรณไม้ผลเมืองหนาวทั้งหลาย โดยแปลงสวนที่ว่ามาจากพระราชกรณียส่วนพระองค์ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว



DON'T MISS

- พบกับผลไม้พันธุ์ปากช่อง ไม่ว่าจะป็นน้อยหน่ากล้วยน้ำว้า มะละกอ
- ซิมข้าวโพดแห่งไร่สุวรรณ ซึ่งนับว่าอร่อยที่สุดในโลก
- เรียนรู้เรื่องปศุสัตว์ ณ สถานีวิจัยกบแกว อำเภอแก่งคอย



NAKHON RATCHASIMA



ประตูแห่งแดนอีสาน

ข้าวโพดที่ไหนก็ไม่เหมือน

จังหวัดนครราชสีมา หรือที่เรียกกันว่าประตูสู่ภาคอีสาน ด้วยปัจจัยหลายประการทางมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์จึงเห็นว่าพื้นที่แห่งนี้เหมาะสำหรับเป็นแหล่งเรียนรู้อันทรงคุณค่า จึงมีสถานีและศูนย์วิจัยถึง 3 แห่งด้วยกัน ได้แก่ สถานีวิจัยปากช่อง ศูนย์วิจัยข้าวโพดและข้าวฟ่างแห่งชาติ (สถานีวิจัยพืชไร่สุวรรณวจากกลสิทิจ) และสถานีวิจัยกบแกว โดยแต่ละสถานะนั้น จะมุ่งศึกษาในหัวข้อที่โดดเด่นตามเอกลักษณ์ซึ่งแตกต่างกันออกไป

PHETCHABUN

หนึ่งสถานี สามแปลงทดลอง



มุ่งพัฒนาทุกชีวิต

สถานีวิจัยเพชรบูรณ์ อำเภอเขาค้อ มีแปลงทดลองกระจายบนเทือกเขาสูง 3 แห่งคือ แปลงทดลองบ้านเข็กน้อย แปลงทดลองบ้านห้วยน้ำขาว และแปลงทดลองบ้านทับเบิก ความหลากหลายของพื้นที่บนเทือกเขาสูงและพันธุ์พืช เป็นความสำเร็จของสถานีวิจัยฯ สร้างรายได้ให้แก่เกษตรกรโดยเน้นให้ชาวบ้านสามารถนำความรู้ที่ได้ไปปรับใช้ให้เกิดประโยชน์ในระยะยาวและยั่งยืน



DON'T MISS

- สถานีวิจัยเพชรบูรณ์ ตั้งอยู่ในอำเภอเขาค้อ ขึ้นชื่อในเรื่องของบรรยากาศและสามารถเที่ยวได้ทุกฤดู
- จังหวัดนี้ยังมีที่เที่ยวน่าพลาอีกมากมาย ไม่ว่าจะเป็นน้ำหนาว ภูทับเบิก เขาค้อ ภูผาแดง ฯลฯ



DON'T MISS

- สนุกกับพันธุ์สัตว์น้ำที่คลองวาฬ
- ศึกษาในห้องเรียนแห่งทะเล โดยเฉพาะเรื่องระบบนิเวศชายฝั่ง ณ หาดวนกร

PRACHUAP KHIRI KHAN



สนุกกับเรื่องที่ยังไม่รู้

เพราะโลกใบนี้คือห้องเรียน

ประจวบคีรีขันธ์ มีความสนิทชิดชอบกับทะเลอ่าวไทย ด้วยคลื่นลมและผืนทราย จึงเหมาะที่จะเป็นอีกแห่งสำหรับการศึกษาระบบนิเวศ ไม่ว่าจะเป็นสถานีวิจัยประมงคลองวาฬ อำเภอเมือง และสถานีฝึกนิสิตวนาศาสตร์หาดวนกร อำเภอกับสะเทก



KOH PHANGAN

เกรสักนิต



ยุ่งเหยิงบ้างจะเป็นไร

พะงันไม่ได้เจิดจรัสเฉพาะคืนที่จันทร์เต็มดวงหรอก เพียงแต่ชายหาด เสียงคลื่น และพระจันทร์ก็ดูเข้ากันดี

เฮ้ย เปล่า! เราไม่ได้นึกถึงแอลกอฮอล์ หนุ่มสาวหน้าตาดูจากแดนไกล หรือกระทิงปาร์ตี้แบบไม่พักเหนื่อย เราไม่ได้นึกถึงเรื่องพวกนี้จริง ๆ นะ

ป.ล.อย่างไรก็อย่าลืมดูแลตัวเอง (และเพื่อนที่ไปด้วยกัน) เหลือสติไว้ก็ไม่เสียหาย

DON'T MISS

- ปาร์ตี้ไม่ได้หมายถึงต้องปราศจากสติ (แต่ทาดลิกนิดนึงคงไม่เป็นไร)
- ศิลปะบนร่างกาย เพนท์ทากายให้กลมกลืน เพราะถ้าทำเล่นที่บ้านคงจะแปลก ๆ



VANG VIENG, LAOS



เพื่อนใหม่ที่คอยอยู่

ในอาณาจักรชาวแบกเป้

จะหาที่ใดมาเปรียบวังเวียงคงเห็นจะยาก เมืองเล็ก ๆ ในลาวที่ตั้งดูตึกเดินทางมาจากทั่วโลก หากอริยาศัย(แค)ไม่แย เรามั่นใจว่าคุณจะได้พบเพื่อนใหม่อีกมากมาย และนี่คืออีกสนั่นของการเปิดโลกเมื่อได้พบว่ามีคนที่คุณที่คล้ายเรา แต่จะต่างก็เพียงภาษา



DON'T MISS

- ปาร์ตี้ (อีกแล้ว) พอเป็นพิธี ผูกมิตรกับชาวแบกเป้
- ออกกำลังกายกันหน่อย เพราะที่นี่มีกิจกรรมให้ทำมากมาย ทั้งพายคายัค และล่องห่วงยาง



I HAVEN'T BEEN EVERYWHERE, BUT IT'S ON MY LIST.

TOKYO, JAPAN

DON'T MISS

- โตเกียวมีพิพิธภัณฑ์ที่ ๑ อีกหลายแห่ง แล้วยังราคาที่ไม่แพงอีกด้วย
- กินสิ กินเข้าไป ญี่ปุ่นทั้งที กลับบ้านค่อยมาลดน้ำหนัก
- อย่าลืมซื้อขนมมาฝาก :-P



ไปโตเกียวเมื่อไหร่ก็ได้

ก็ได้แล้วหมี

ถ้ามีโอกาสได้เลือกจุดหมายที่ไกลอีกหน่อย เราขอเชียร์ญี่ปุ่นอย่างออกนอกหน้า ส่วนเหตุผลนั้นไม่ได้มีแค่สถานที่ท่องเที่ยวหรือของกินแสนอร่อยหรอก แต่ความเป็นญี่ปุ่นก็น่าเรียนรู้อีก ๆ โดยเฉพาะวิถีชีวิตและนิสัยของผู้คน



DON'T MISS

- ขอเซอร์ออกนอกหน้า ร้านหนังสือ BooksActually โอมงไป โอมงไป
- Hawker Center ตัวเลือกที่ดีแห่งปากท้อง กับอาหารหลากหลายและราคาจับต้องได้



SINGAPORE

DESTINATION NO.09



ไม่ได้มีแค่แลนด์มาร์ก

สิงคโปร์สไตล์

ว่ากันว่าสิงคโปร์เป็นเมืองเจริญ ๑ เศรษฐกิจดีเยี่ยม แต่คนนั้นขี้เมื่อย... เราไม่เห็นด้วย!

ละแวกที่อยากเดินโฉบสักลันคือ ทง บารูห์ (Tiong Bahru) กับอาคารที่คงเอกลักษณ์ทั้งจากภายนอกและภายใน

ตึกรามที่ถูกปรับให้เป็นกิจกรรมต่าง ๆ ทั้งร้านอาหาร คาเฟ่ ร้านหนังสือ ร้านขายของที่ระลึก ฯลฯ ต่างถูกตกแต่งด้วยความคิดสร้างสรรค์

